Nyíri Attila
ᚾᚨᛏᛚᚨ ᚩᚾᛁᛞ

Vegyes versek

ᛚᛟᚢᛖᛟᛗ ᚢᛟᛞᛟᛗ

A cipőfűző

Bogarak gyöngyként
szállnak az estben;
Tücsök is hangol,
prímás se szebben.
Szürke már a dűlő
és a cipőfűző.

Bejön a bárány,
békésen béget;
Megáll mellettem
meglátva téged.
Nem kell már a fűtő
s régi cipőfűző.

Csillagfény kigyúl
az esti csendben;
Lomb árnyán illat,
szellő se rezzen.
Tágul most a tüdő
és a cipőfűző.

Emlékek sora
bandukol felém;
Fényesek – mattak,
mind-mind az enyém.
Helyén van a hűtő
s az új cipőfűző.

Angyalom várom,
vigyáz rám rendre;
Szelíden álom
száll majd szememre.
Színes a kitűző
és a cipőfűző.

Kispest, 1997. január 26

𐤄𐤀 𐤉𐤉𐤄𐤀𐤀 𐤋𐤄 𐤄𐤀 ،𐤌𐤓𐤊 𐤕𐤊𐤀	*Aki fél, az ne járjon az*
𐤄𐤉𐤊𐤀𐤌𐤌𐤍𐤎𐤁𐤉𐤌 𐤉𐤋𐤎𐤕𐤋𐤄	*erdőben lombhulláskor*

𐤀𐤍𐤀𐤋 𐤀	**A gyáva**

،𐤀𐤍𐤀𐤋 :𐤀𐤄𐤀𐤁 𐤅𐤀𐤉𐤄𐤉𐤀𐤄 𐤀	A bátornak párja: gyáva,
𐤀𐤌𐤀𐤄𐤉𐤀𐤄 𐤀 𐤅𐤋𐤉𐤕𐤊𐤀	akinek a bátorsága
.𐤀𐤄𐤀𐤉𐤕 𐤄𐤀 𐤋𐤀𐤌𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤁𐤀𐤍	hamar szalad az inába.

:𐤄𐤋 𐤌𐤋𐤄𐤕𐤕𐤋𐤁 𐤋𐤄𐤄𐤁𐤌𐤕𐤌𐤋𐤁	Megismered messziről őt:
𐤄𐤋𐤌 ،𐤌𐤍𐤉𐤀𐤁𐤁𐤉𐤄 ،𐤌𐤓𐤊 𐤄𐤍𐤉𐤊𐤕𐤋𐤄	reszketve fél, roppantul, sőt
.𐤄𐤋𐤁𐤕𐤕𐤌𐤍𐤃 𐤀 𐤕𐤉𐤄𐤌 𐤌𐤕 𐤌𐤋𐤊	fel is köti a nyúlcipőt.

،𐤄𐤌𐤉𐤍 :𐤁𐤋𐤌𐤓𐤁𐤋𐤄 – 𐤅𐤉𐤀𐤄𐤁𐤄𐤌𐤉 𐤉𐤋𐤊𐤕	Ilyen köztünk – remélem: volt,
،𐤕𐤌𐤉𐤎 𐤀𐤊𐤋𐤌𐤀𐤄 𐤀 𐤄𐤉𐤕𐤁 ،𐤉𐤀𐤍 𐤕𐤀𐤍	vagy van, mint a csalóka Hold,
.𐤕𐤌𐤉 𐤄𐤋𐤊𐤋𐤄𐤋𐤄𐤌 𐤉𐤄𐤉𐤕𐤕 𐤊𐤋𐤁𐤀	amely szintén kereket old.

𐤉𐤀𐤎𐤀𐤍𐤀 𐤉𐤋𐤄𐤕𐤕𐤀𐤉 .𐤊𐤎𐤎 ،𐤀𐤄𐤀𐤄𐤀𐤄𐤋𐤌𐤄	**Égeraracsa, 2001. június 8.**

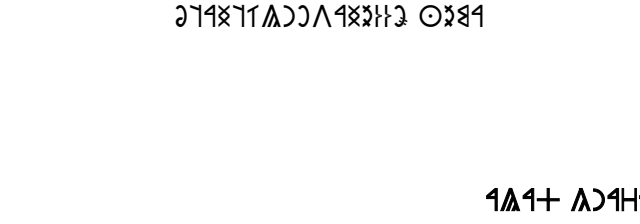

A keménység a szilárd testek szerkezetéből adódó ellenállás, amely összehasonlítható

A harang dala

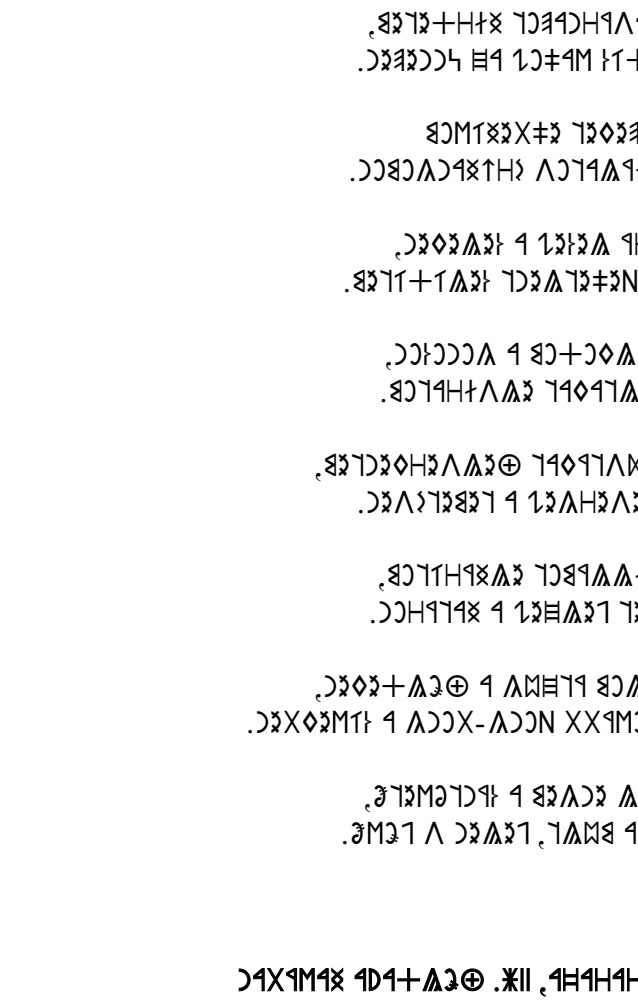

A vasárnapot hirdetem,
és dísz vagyok az ünnepen.

A népeket egybehívom
csodálatos érchangomon.

Úrrá leszek a szeleken,
s a kegyetlent szelídítem.

Uralkodom a gonoszon,
a holtakat elsiratom.

A lustákat felserkentem,
s kesergek a temetésen.

A villámot elhárítom,
tüzet jelzek a határon.

Dalom átzúg a földeken,
s tovább kong-bong a szívekben.

Hall engem a szántóvető,
aki a múlt, jelen s jövő.

Égeraracsa, 2000. szeptember 12.

„A férfi mindent tud,
a nő mindent jobban tud”
Ismeretlen szerző

A lányok talányok

Tudom, hogy a lányok
bizony nagy talányok.
Mivelhogy a lányok
földi boszorkányok.
Talán az arányok
nem mindig szokványok.
Pedig nem paránok
már ezek a lányok.
Inkább a hiány ok,
'mit pótolnak a lányok.

Kispest, 1996. január 14.

„Nem az a bátor, aki nem fél,
hanem az, aki fél és mégis mer”
régi mondás

A megalkuvó

A szájhős is belül gyáva,
bár be nem áll soha szája.
Szajkózza, hogy persze, persze,
de nincs hozzá elég mersze.

Égeraracsa, 1997. június 3.

A megérett szerelem

Tudod, hogy mikor van a szerelemnek vége?
Amikor feltűnik a barátság értéke.

Kispest, 2005. január 5.

„Álmodd az életet,
éld az álmaidat!”
megszívlelendő jó tanács

A menő ember

Az utadon menni kell,
Ez nem egyéni szenvedély.
Izmos test, kíváncsi lélek,
S az ember e kettővel él.

Hinni kell a mozgásban:
A legfőbb cél az életben.
Így lesz a test s a lélek egész,
És fényesebb az értelem.

Majd mindenki válaszolhat:
„Honnan indultál?” – ha kell.
Ám felelni nem tud senki
Arra, hogy: „Hová érkezel?”

Kispest, 2007. augusztus 13.

𐌴𐌷𐌹𐌿𐌹𐌰𐌲𐌴 𐌰𐌲𐌲𐌹𐌲𐌼𐌴 𐌻𐌿𐌹𐌰𐌰𐌴𐌲𐌷𐌲𐌰

A sármelléki pusztítás emlékére

𐌲𐌰𐌽𐌹𐌰𐌰𐌹 𐌹𐌴 𐌾𐌴𐌹𐌷𐌶𐌹 𐌰𐌲𐌻𐌰𐌷𐌰𐌲𐌾:
– 𐌰𐌷𐌰𐌼𐌰𐌿𐌰𐌰𐌴⊕ 𐌾𐌷𐌶𐌰 𐌰 – 𐌰𐌹𐌶𐌰𐌷𐌷𐌷⊕ 𐌰𐌶⊙𐌲𐌴𐌾
𐌲𐌰𐌷𐌿𐌰𐌿𐌰𐌰𐌴 𐌰𐌳𐌳𐌼𐌰 𐌾𐌶𐌴𐌶 𐌰 𐌰𐌾𐌶𐌼𐌰𐌴𐌽
𐌲𐌰𐌽𐌹𐌰 𐌾𐌷𐌴𐌼 𐌾𐌴𐌷𐌴𐌿𐌶 𐌶𐌴𐌽𐌴𐌷𐌴𐌲.

𐌷𐌰𐌾𐌰𐌼𐌼 𐌴𐌴𐌰 𐌰𐌰𐌰𐌲 𐌰𐌹𐌾𐌾𐌶 𐌶𐌰𐌶𐌰𐌲:
𐌾𐌰𐌼𐌴𐌲𐌴𐌾 𐌰𐌴𐌴𐌴𐌴𐌿𐌾 𐌿𐌴𐌲' 𐌰𐌰𐌾𐌰𐌼 𐌹𐌹𐌷 𐌲𐌾𐌾𐌾𐌷
𐌾𐌰𐌼𐌴𐌲𐌷 𐌾𐌿𐌿𐌿𐌷𐌹 𐌾𐌹𐌿𐌰𐌷𐌰 𐌶𐌾𐌾𐌰𐌲𐌰
𐌰𐌾𐌼 𐌹𐌹 𐌰𐌷𐌰𐌴𐌲𐌰 𐌰𐌼𐌷𐌾𐌰𐌲.

𐌾𐌰 𐌴𐌼𐌰𐌰 𐌾𐌼𐌰𐌷𐌰𐌾 𐌾𐌼𐌰𐌰𐌰𐌿⊕ 𐌴𐌴𐌷 𐌰
𐌾𐌾𐌾𐌶 𐌿𐌾𐌷𐌴𐌴 𐌹𐌷 𐌰𐌾𐌾𐌰 𐌰𐌷𐌰𐌰𐌰 𐌰
𐌾𐌾𐌾𐌶𐌿𐌴 𐌿𐌷𐌰𐌲𐌾⊕ 𐌾𐌿⊙𐌿' 𐌾𐌰𐌷𐌴𐌷 𐌰 𐌴𐌿𐌴𐌴𐌷 𐌰
𐌾𐌾𐌾𐌶𐌿𐌴 𐌾𐌷𐌰𐌾𐌾⊕ 𐌾𐌿⊙𐌿' 𐌾𐌰𐌷𐌴𐌷 𐌰 𐌴𐌿𐌴𐌴𐌷 𐌰
𐌴𐌾𐌼𐌾𐌷𐌴𐌷𐌰𐌰𐌷 𐌾𐌾𐌿 𐌰𐌼𐌾𐌼𐌿𐌴𐌷.

𐌴𐌰𐌿𐌰𐌼𐌰𐌿 𐌰𐌴𐌼𐌰 .𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼 𐌾𐌰𐌰𐌰𐌷

Kispest, 1996. december 10.

Tavasszal történt ez Zalában:
Homályos forgószél – a port felkavarva –
Bevonta a napot gúnnyal eltakarva,
Miközben gyökeret vert lábam.

Honnan jöttél? magad sem tudtad:
Büntető kéz voltál, 'mely tebenned tombolt
S pusztító orkánként értékeket rombolt,
Megírva számodra az utad.

A rend felállt tarolt sávon át,
A hitvány por leült, nap derűje intett,
S csendben a porból, 'melyet fejemre hintett,
Kibújva szőtt aranykoronát.

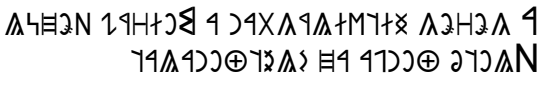

A görög hitvilágban a Moirák közül
Klotho fonja az életfonalat

A sors szövőszékein

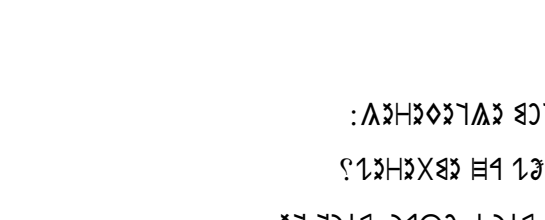

Gondolatom eltekereg:
Különbözők az emberek?
Válasz jön: mind olyan, mint te,
Csak a sors más széken szőtte.

Kispest, 2005. december 10.

A jó írások révületben:
belső sugallatra születnek

A teremtés titka
(velőske)

Ki, hogyan old feladatot?
A semmiből teremteni
csak keveseknek adatott.
A rossz mű az író bűne.
Megszállottság kell: isteni,
s a jó, nem az ő érdeme.

Kispest, 2000. február 10.

Szendergéskor az ősi ösztön
kerekedik a tudat fölé

A vágy

A karámban áll a ló
magányosan, dobrokol;
Gondolatban távol jár,
ő tudja csak azt, hogy hol.

A pusztákon jár talán,
'hol fajtája élhetett?
Valamikor, valaha;
s viszi vissza képzelet.

Rónán száguld szilajon,
amerre a nap felkél,
Sörénye száll és süvít
füle mellett ott a szél.

Nyargalni kell! érezni!
szívni a jó levegőt!
'Hol friss harmat lepi be
az üde, zöld legelőt.

De jó volna vágtatni!
újra, újra, ott, vadon;
'Hol a határ végtelen,
s élni lehet szabadon.

Égeraracsa, 1997. június 14.

„A Föld kérge egy óriási múzeum”
Darwin Károly Róbert

A változás

Volt, amiért kár, hogy elmúlt,
Sír és nevet bennem a múlt.
Új viszonyok, új versenyzők
Foglalják el, így alakult.

Majd' mindegyik különbözik,
Természet nyújt csak művészit.
Az a baj, hogy nem ismerjük
A változás törvényeit.

Az emberhez mérve csak rest
A nagyon lassú természet.
Első lépés a változás,
A különbség már átmenet.

Volt, amiért kár, hogy elmúlt,
Sír és nevet bennem a múlt.
Új viszonyok, új versenyzők
Foglalják el, így alakult.

Égeraracsa, 1999. szeptember 10.

„Nembánomból lesz a bánom”
népi bölcsesség

Adjak – ne adjak ?

Ha nem adok, megharagszol mégis;
ha meg adok, megharagszom én is.

Kispest, 1999. november 9.

[illegible]	*Az egyensúly érdekében a kényelem*
[illegible]	*árát másoknak kell megfizetni*

[illegible]	**Akarat nélkül**

[illegible]	Él közöttünk olyan alak,
[illegible]	'kinek az a nagy hibája,
[illegible]	hogy az eszét már semmire,
[illegible]	de semmire sem használja.

[illegible]	Más mondja meg, mit is tegyen,
[illegible]	nincs önálló gondolata;
[illegible]	Tartalmatlan életet él
[illegible]	tétovázva a pipogya.

[illegible]	**Kispest, 2002. november 26.**

A legnagyobb csapás, amely egy
népet érhet, a felelőtlen irányítás

Alkotás – teremtés

Az emberi alkotás
nagyobb része ízléstelen.
Hivalkodón otromba,
jórészüket nem is értem.

Az isteni teremtés,
mint a fenséges költészet,
Egyszerűség bájával
indítja meg a lelkünket.

Mi lesz, ha az emberrel
vitába száll a teremtő?
A földi máz rommá lesz,
s koporsóból lesz a bölcső.

Égeraracsa, 2006. augusztus 20.

Magyarázat

A tüzijáték alatt kitört vihar
több ember halálát okozta

„Élni fog a nemzet, amely összetart”
Arany

Állj meg !

Gyűlölet, 'mely körülvesz kint éppen úgy, mint bent,
mégsem lehet oly heves,
Hogy haladás nevében romboljon le mindent,
ami ősi és nemes.
Gondolkozzál és állj meg ember! 'míg megállhatsz:
a mának véget ne vess!
Próbálj meg örülni a megmaradt csodáknak,
és a szívedből nevess!

Kispest, 1996. december 2.

Angyalok ?

Amire valóban kíváncsi vagyok:
vajon milyen neműek az angyalok?

Égeraracsa, 1999 június 20.

„Van, aki felkél és sírván megyen
Új hazát keresni túl a tengeren”
Ismeretlen szerző

Árassz fényt !

Mit tesz a test, ha a lélek szomorú?
Összegörnyed, dúl benne a háború.
Zuhan a kedv, fáradtan hull' a mélybe,
És hiányzik a nagy sírás békéje.

Húzd ki magad, tartsd magasba a fejed,
Raktározd a szeretetet s örömet!
Azoknak adj, 'kik melletted élnek még,
Áraszd a fényt, világító lélek légy!

Kispest, 2000. november 26.

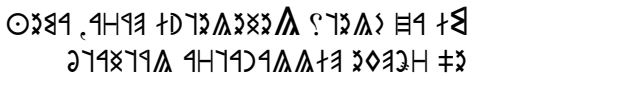

Mi az élet? Leheletnyi pára, amely
egy röpke pillanatra látható

Árnyékvölgy

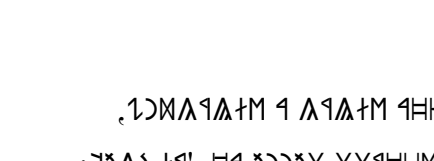

Furcsa világ a világunk,
s furcsább benne az, 'mi élet;
Virágpor vagy salak voltunk,
s lélekválón ér majd véget.

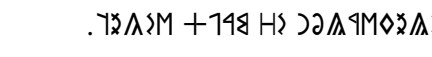

Máriaremete, 2011. február 25.

𐌰𐌼𐌰𐌽-𐌰𐌻𐌰𐌿𐌼 𐌰𐌷𐌹𐌻𐌰𐌿𐌼𐌰𐌽𐌰𐌺𐌹𐌷𐌹𐌻 𐌷𐌰 (𐌷𐌺𐌰𐌽𐌰𐌿𐌼)	**Az érzékfeletti Hold-dal** (velőske)
𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰 𐌰𐌺𐌺𐌰𐌽 𐌰𐌼𐌹 𐌹𐌹𐌼𐌰𐌽𐌰𐌺.	Tudaton túl fakad a dal.
𐌹𐌿𐌰 𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰𐌻𐌰𐌿𐌼 𐌰 𐌲𐌹 𐌹𐌼𐌰 𐌰𐌻𐌰𐌼𐌰𐌽	Kutya van így a Holddal, sőt
𐌰𐌼𐌰𐌻𐌰𐌻𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰𐌺 𐌷𐌰𐌻𐌰 𐌷𐌰𐌻𐌰𐌿𐌼𐌰𐌽𐌰𐌺.	némely ember pár dologgal.
𐌰𐌺𐌰𐌷 𐌰𐌻𐌰 𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌺𐌰𐌽𐌰𐌺𐌹𐌷𐌹𐌻 𐌼𐌰𐌽.	Nem érti, de nem is csoda.
𐌰𐌻𐌰𐌷𐌹𐌻 𐌰𐌻𐌹𐌻𐌰𐌷 𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌻𐌹𐌻𐌰𐌽𐌰𐌺	A téboly vesz rajta erőt,
𐌰𐌻𐌹𐌻𐌰𐌼𐌰𐌽 𐌰𐌻𐌰𐌷 𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰𐌻𐌰𐌿𐌼 𐌰𐌻𐌰𐌼𐌰𐌽.	s veszett dühvel csak ugatja.
𐌺𐌰𐌽𐌰𐌿𐌼𐌰𐌽𐌰𐌺 𐌰𐌻𐌺𐌺𐌰𐌽𐌰𐌻𐌰𐌿𐌼 𐌰. 𐌼𐌼 𐌰𐌻𐌰𐌿𐌼𐌰𐌽𐌰𐌺	**Kispest, 2000. február 22.**

[illegible]	*„Eleven parázson táncoltassanak az ördögök minden éjtszaka!” népi „jókívánság”*

[illegible]	**Bajkeverő**

[illegible]	Semmitlen ember,
[illegible]	akárcsak a veréb;
[illegible]	Mindig bajt kever,
[illegible]	ha bárhová belép.
[illegible]	Lófrál csak egyre
[illegible]	a nyelvét koptatva,
[illegible]	Kívánják: „verje
[illegible]	a radai ragya!”

[illegible]	**Kispest, 2001. december 13.**

𐰋𐰃𐰇𐰄 𐰆𐰇𐰋𐰇𐰆𐰆 𐰀𐰇𐰆 𐰆𐰆𐰋„
“𐰋𐰃𐰋𐰇𐰆 𐰋𐰄𐰋𐰋𐰋𐰇𐰋 𐰋𐰇 𐰋𐰄𐰋𐰇

„Sok beszéd nehezen készül
csalás és hazugság nélkül”
népi mondóka

𐰄 𐰋𐰇𐰇𐰄𐰋 **Bárgyú ?**

– 𐰄𐰋𐰇𐰇𐰋𐰋𐰇𐰋 𐰄 𐰇𐰇 𐰄𐰋𐰇𐰆 – Néma az a balgatag?

– 𐰋𐰄𐰇𐰇𐰋𐰋𐰋𐰇𐰋 𐰆𐰇𐰇 𐰄𐰋𐰋𐰋𐰇𐰋. – Nem buta, csak hallgatag.

𐰆𐰇𐰋𐰄𐰇𐰋 𐰆𐰇𐰋𐰋𐰇𐰆𐰇𐰋 .𐰋𐰋 𐰄𐰆𐰇𐰇𐰋𐰇𐰆 Kispest, 2000. március 15.

Dermedt árnyék annak léte,
aki nem lép ki a fényre

Beárnyékoltan

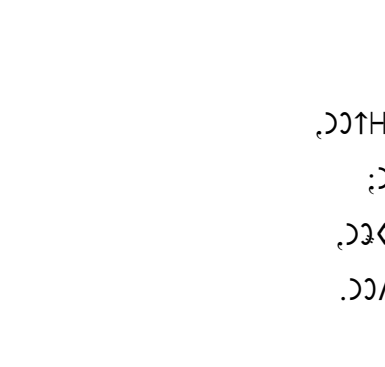

Könnyű mosoly fut az arcon,
mint a napfény a mezőkön;
Tétovázik zord redőkön,
majd megrettenve eloson.

Égeraracsa, 2003. július 18.

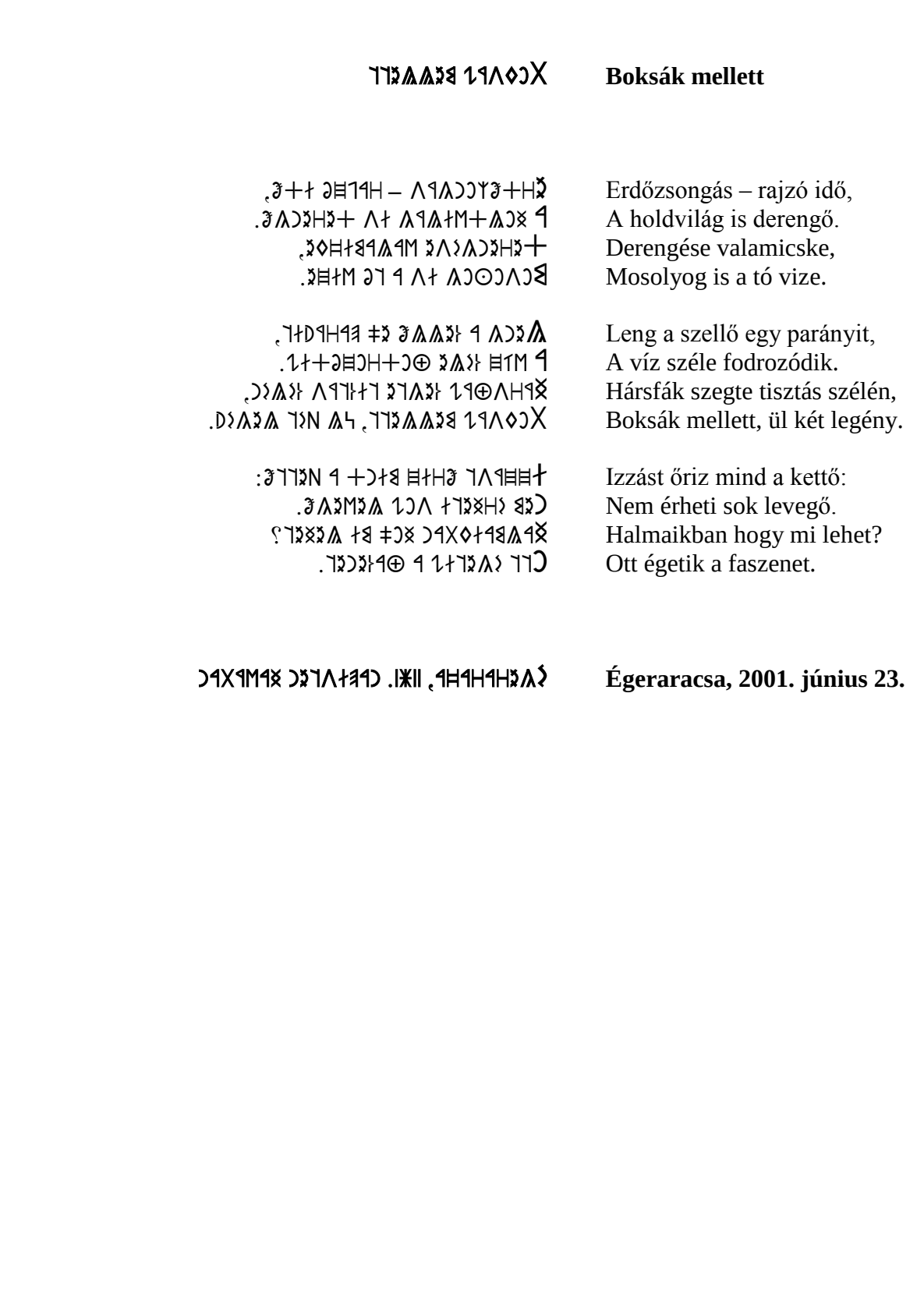

A felszínen magvető szánt,
alatta „fekete gyémánt”

Boksák mellett

Erdőzsongás – rajzó idő,
A holdvilág is derengő.
Derengése valamicske,
Mosolyog is a tó vize.

Leng a szellő egy parányit,
A víz széle fodrozódik.
Hársfák szegte tisztás szélén,
Boksák mellett, ül két legény.

Izzást őriz mind a kettő:
Nem érheti sok levegő.
Halmaikban hogy mi lehet?
Ott égetik a faszenet.

Égeraracsa, 2001. június 23.

Az élet olyan per, amelyben
már megszületett az ítélet

Csak ennyi ?

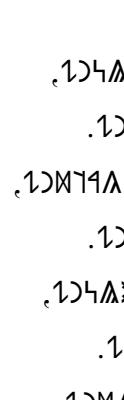

Alszunk és felkelünk,
sírunk és nevetünk.
Mondunk és hallgatunk,
írunk és olvasunk.
Kérdünk és felelünk,
veszünk és cipelünk.
Állunk és ugrálunk,
játszunk és úszkálunk.
Megyünk és maradunk,
élünk és meghalunk.

Égeraracsa, 1996. szeptember 5.

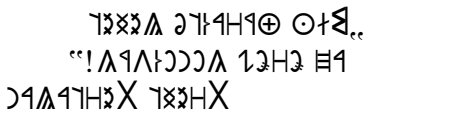

„Mily fárasztó lehet
az örök gonoszság!”
Brecht Bertalan

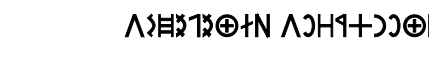

Csúfondáros kifejezés

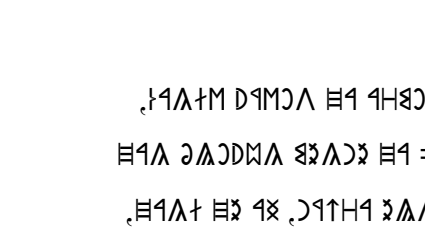

Számomra az sovány vigasz,
Hogy az engem gúnyoló gaz
Nyegle arcán, ha ez igaz,
Pofontól lett pimasz grimasz.

Égeraracsa, 2004. augusztus 2.

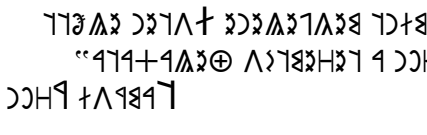

„Valamint megjelene Isten előtt
egykoron a teremtés feladata”
Tamási Áron

Döme kalandjai 11

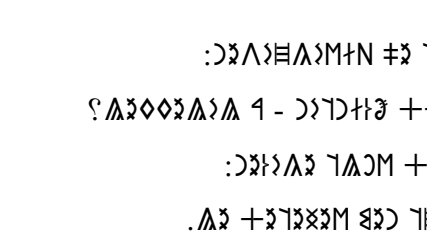

Megkérdezik Dömét egy kivégzésen:

– Hogyan állsz – mondd őszintén – a lélekkel?

A velős válasz rövid volt egészen:

– Amit nem adtál, azt nem veheted el.

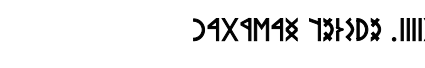

Pestszentlőrinc, 2014. november 4.

Döme kalandjai 12

– Mit válaszolsz rá – Döméhez fordulva
A cimborája –, ha bárki megkérdi:
„A tudatlanság az Úr adománya?”
– Aki sokat tud, azt sok baj is éri.

Filatorigát, 2015. január 16.

Azt mondja: – majd holnap!
ismétli nap, mint nap.
Közöttünk is akad:
nincs új a nap alatt!

Egy halogató élete

Halaszt ő, ha lehet,
jó szándéka mellett,
hasznot hajtás helyett.

Talán holnap lehet,
ha ma már nem tehet,
s ideje elveszett.

Elérni nem lehet
semmit, hogyha nem tett,
'míg megöregedett.

Égeraracsa, 2003. július 10.

Egy kis vigasz

Pohár és a füstölés
a létben sokat ér,
Úgy kell, mint a levegő
meg egy falat kenyér.

Ha kibírjuk: orvosság,
amelyet felírtak;
Ha nem: elvisz a kórság,
s vége lesz a dalnak.

Kispest, 2007. július 29.

[illegible]

„Haragos asszony, sűrű füst, lyukas tál;
ez a három mind ártalmas a háznál”
népi mondóka

[illegible] ?

Egy szó elég ?

[illegible]

Bár létezik szerelmi láng,
'mely lohad, ha valami bánt.
A szívemen lehet egy pánt,
'melyet egy szó már görcsbe ránt.

[illegible]

Kispest, 1997. március 9.

„Ha száz átok fogja a vérem,
Ha gátat túr föl ezer vakond,
Az óceánt mégis elérem”
Ady

Egyetemessé tágult vágyakozás

Nagy az ember tudásszomja:
Vágy a szépre, vágy a jóra.
Eredeti, bölcs gondolat
Kevés maradt a nap alatt.

Történelme és hitviták
Alakulnak → alakítják
Két világ, 'mely érintkezik,
Nem értették egymást eddig.

Hidat kéne építeni
Két tábor közt — készség semmi.
Felhalmozott anyag álma,
Csak akarat a hiánya.

Lehet azért életunt csak,
Mert a fények már kihunytak.
Személyiség – megalkuvás
Mázolmány lesz, vagy kép – rámás?

Hitregékkel teli korunk
Csodálkozik: ezek vagyunk?
Egy dolog nem lehet lomha:
A végtelen tudás szomja.

Égeraracsa, 2009. szeptember 9.

„Azelőtt a nők elpirultak, ha
szégyellték magukat, ma
szégyellik, ha elpirulnak”
Dietrich Marléne

Egyre kevesebben…

Vörösödik az,
'kit elönt a harag;
Szégyentől pirul,
akit lehordanak.

Kipirul az is,
'kinek melege van;
Pirospozsgás arc
egészségtől 'csattan.

Kamaszkorban él
a legtöbb piruló,
Érző szívű lény,
s főleg megbízható.

Többször pirultak
el őseink régen,
Mi történhetett?
ezt magam sem értem.

Azért mégiscsak
megkérdem konokul:
Van manapság nő,
aki még elpirul?

Kispest, 2003. december 17.

„Ha szorgosan szedeget,
vak tyúk is talál szemet”
népi bölcsesség

Elevenbe vág
(választások után)

Az elevenbe belevág
a fogas kérdés, amely rág:
Néhol miért szűk, máshol tág,
s szemesnek miért áll a világ?

Égeraracsa, 2002. április 22.

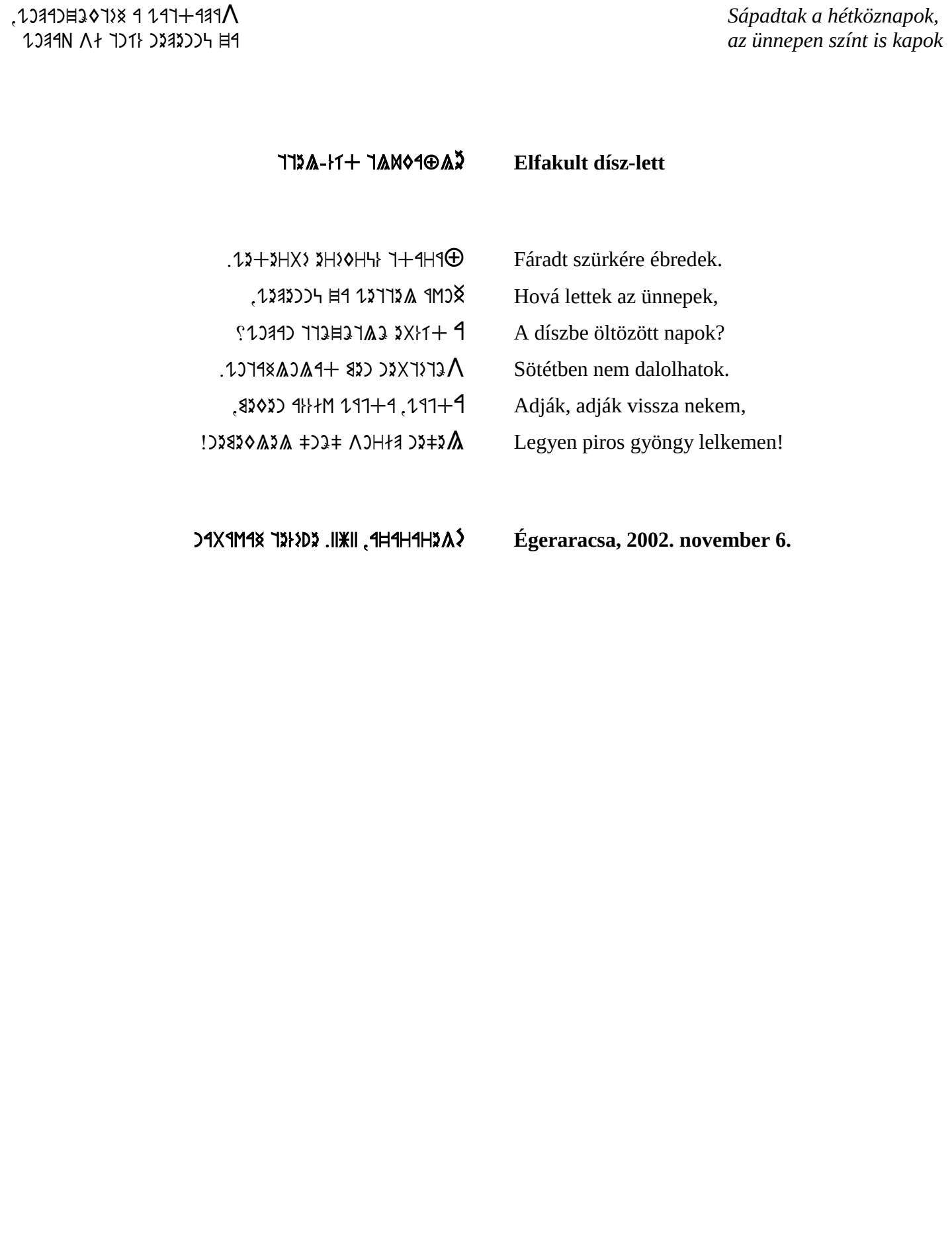

Sápadtak a hétköznapok,
az ünnepen színt is kapok

Elfakult dísz-lett

Fáradt szürkére ébredek.
Hová lettek az ünnepek,
A díszbe öltözött napok?
Sötétben nem dalolhatok.
Adják, adják vissza nekem,
Legyen piros gyöngy lelkemen!

Égeraracsa, 2002. november 6.

„ — *A Titkot űztük mindahányan,*
s az évek szálltak, mint a percek”
Villon Ferenc

Elhamvad ?

A világnak hogy' lesz vége?
Elmúlik, mint füst a szélben,
s buborékként száll az égre,
Vagy a Naptól hamvad végre,
s eloszlik, mint só a vízben?

Égeraracsa, 2002. június 4.

„Díjul miért esik sokaknak vad tövis?
Mert fejben keresik magát a szívet is”
Vachott Sándor

Elvétve előfordul

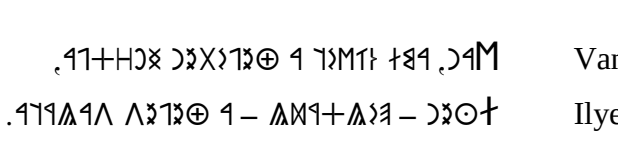

Van, ami szívét a fejében hordja,
Ilyen – például – a fejes saláta.

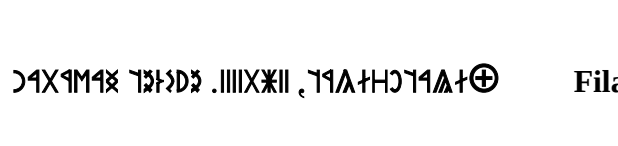

Filatorigát, 2014. november 21.

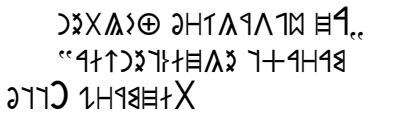

„Az újságíró félben
maradt egzisztencia”
Bismarck Ottó

Elvtelenül

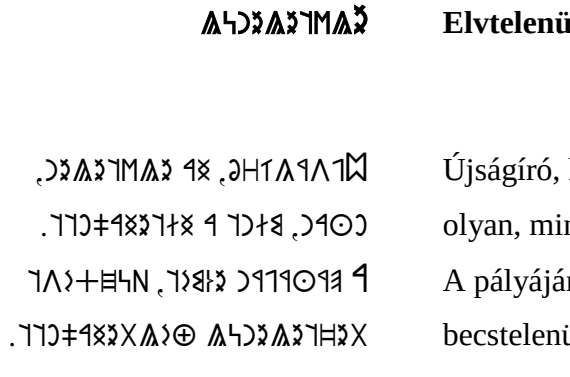

Újságíró, ha elvtelen,
olyan, mint a hitehagyott.
A pályáján eszmét, küzdést
becstelenül félbehagyott.

Kispest, 1999. február 22.

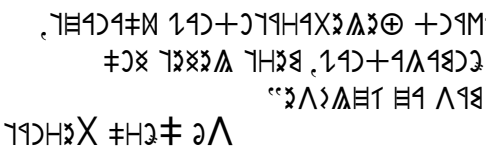

„Ne kívánd felebarátodnak ugyanazt,
amit önmagadnak, mert lehet hogy
neki más az ízlése”
Shaw György Bernát

Érzelemvilágunk
(velőske)

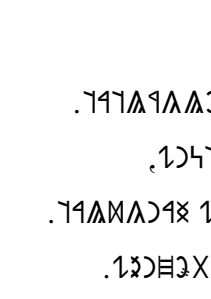

Az indulat kiszolgáltat.
Ami ősi, az a hitünk,
így kedélyünk csak hangulat.
Nézeteink különböznek.
Ám ha szenvedéllyel égünk,
súlya van a meggyőzésnek.

Égeraracsa, 2001. május 7.

„Ne láss bajt:
Nyáron szűrödet,
Télen subádat
El ne hagyd!”
intelem

Évszakokban napszakok

Tavasz az év hajnala,
Déltájban tűz a nyara,
Majd az ősz lesz alkonya,
S tél a komor éjszaka.

Pestszentlőrinc, 2016. május 7.

[illegible]	*„Zivataros hidegfront*
[illegible]	*nem sokat vár, ha rádront”*
[illegible]	*paraszti regula*

[illegible]	**Felhőhajtó**
[illegible]	Lovasom, a fergeteg,
[illegible]	ki tudja, hol tekereg?
[illegible]	Akad dolgom, rengeteg,
[illegible]	készítek majd terveket.
[illegible]	Nagy felhőket kergetek,
[illegible]	és csak attól rettegek:
[illegible]	Csődöt mond a szerkezet,
[illegible]	s mi lesz hogyha megreked?
[illegible]	Mindhiába menteget,
[illegible]	és hiába kertelek.
[illegible]	Hallgathatok eleget,
[illegible]	vagy tán újba kezdhetek?

[illegible]	**Égeraracsa, 2000. augusztus 1.**

Eladásnál kiderülhet az aranyról is, hogy talmi

Felváltható ?
(velőske)

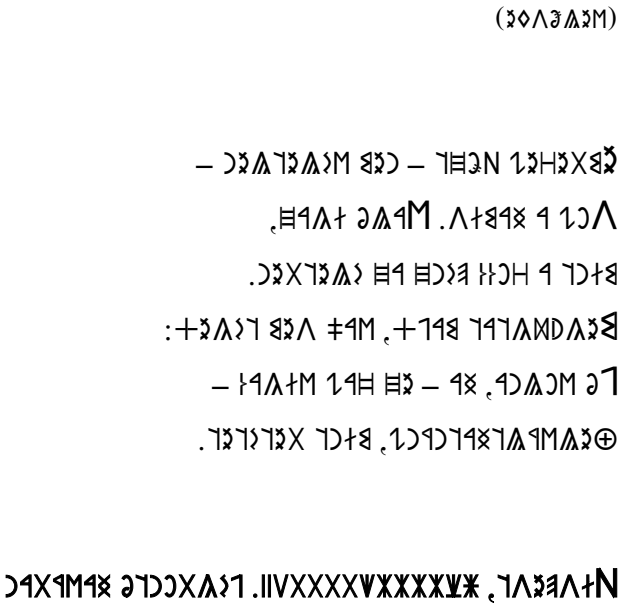

Emberek közt – nem véletlen –
Sok a hamis. Való igaz,
mint a rossz pénz az életben.
Megnyugtat majd, vagy sem téged:
Jó volna, ha – ez csak vigasz –
felválthatnánk, mint betétet.

Kispest, 1997. február 1.

𐌰𐌼𐌴𐌼𐌷𐌹𐌿

(𐌷𐌿𐌽𐌰𐌼𐌷𐌹𐌼)

Fényváró
(velőske)

.𐌽𐌴𐌼𐌹𐌼 𐌰 𐌼𐌴𐌳 𐌳𐌽𐌶𐌷𐌹𐌳 𐌷𐌹𐌼𐌰𐌽

Ködbe merült már a világ.

،𐌳𐌹𐌶𐌷𐌹 ،𐌳𐌴𐌶𐌴𐌳 ،𐌳𐌼𐌹𐌷𐌹𐌳 𐌳𐌽𐌹𐌼𐌰𐌽

Elnyelt embert, házat, hegyet,

.𐌳𐌴𐌽 𐌶𐌹𐌽 𐌳𐌰𐌶𐌶𐌹𐌽 𐌰𐌶𐌹𐌼 𐌰𐌿𐌴 𐌽

s aki nézi semmit sem lát.

.𐌼𐌴𐌶𐌹𐌼 𐌶 𐌽𐌹 𐌽𐌹𐌶𐌼𐌹𐌶 𐌶 𐌼𐌰𐌶

Mint a mécses ég a remény.

،𐌼𐌹𐌷𐌹𐌽 𐌼𐌰𐌿𐌴𐌶 𐌰𐌼𐌳𐌴𐌶 𐌶𐌰𐌼𐌴𐌽

Újra látni akkor lehet,

.𐌼𐌹𐌸 𐌶 𐌳𐌰𐌶𐌶𐌹𐌼 𐌷𐌹𐌼𐌴𐌶𐌰𐌽 𐌶𐌹

ha visszatér hozzánk a fény.

𐌰𐌼𐌴𐌼𐌷𐌹𐌿 .𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼 ،𐌼𐌴𐌶𐌴𐌽

Kispest, 1998. január 14.

„Ha valaki becsületesen dadog mindig,
szívesebben vesszük, mint ha cifrán hazudik”
bölcs megállapítás

Fikarcnyit sem ér

Bátor és a gyáva között eltérés oly' sok van:
Bátor áll ki igazáért jóban és a rosszban.
Gyáva ember hitvallása előbbre még nem vitt:
– Én se láttam, te se láttál, ő se látott semmit.

Égeraracsa, 2004. július 4.

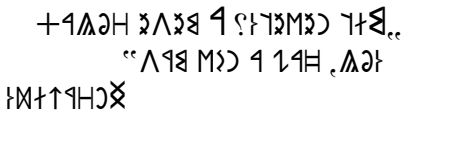

„Mit nevetsz? A mese rólad szól, csak a név más”
Horatius

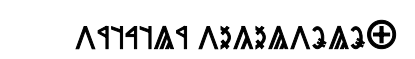

Fölösleges áltatás

Szürke tetőd ne aggasszon,

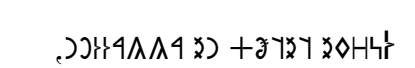

Nem segíthetsz úgysem azon!

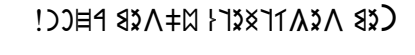

Kispest, 2006. december 25.

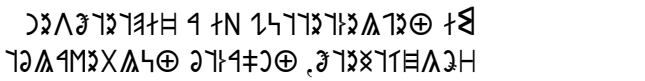

Mi fejlesztettük ki a csiptetősen rögzíthető, fogyasztó fülbevalót

Fülönfüggőség

Minél nagyobb a fül,
annál hosszabb az élet;
E nézetet vallják
a bölcs, keleti népek.

Jobb az egészség is,
és szolgál a szerencse;
Buddháról is mondják,
hogy igen nagy a füle.

Ha e rész arányos
és kerek kinézetre,
Rendben lehet bárki,
mert jó az egészsége.

Gyakran húzzák fülét
a japán gyerekeknek,
Ám nem büntetésből,
hogy gazdagok legyenek.

Névnapon tűnődöm:
az ünnepeltünk sem vét,
Jókívánság mellé
miért húzzuk a fülét?

Égeraracsa, 2003. május 12.

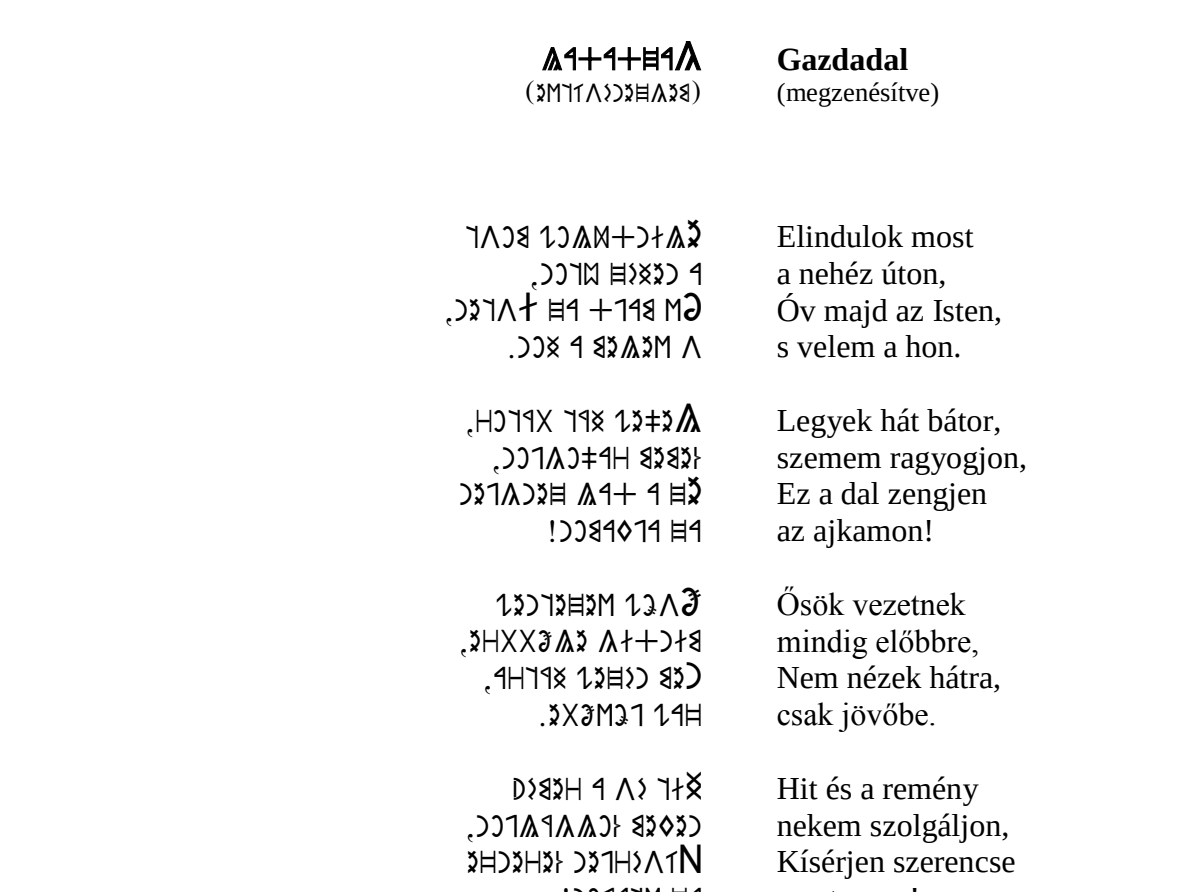

A magyar gazdáknak,
akik nem hátrálnak

Gazdadal
(megzenésítve)

Elindulok most
a nehéz úton,
Óv majd az Isten,
s velem a hon.

Legyek hát bátor,
szemem ragyogjon,
Ez a dal zengjen
az ajkamon!

Ősök vezetnek
mindig előbbre,
Nem nézek hátra,
csak jövőbe.

Hit és a remény
nekem szolgáljon,
Kísérjen szerencse
az utamon!

Szembe is nézek
ezer halállal,
Elkísér engem
víg madárdal.

Ideköt földünk
sok-sok fonallal,
Enyém lesz végül
a diadal!

Égeraracsa, 2005. március 26.

Gazdadal

Nyíri Attila

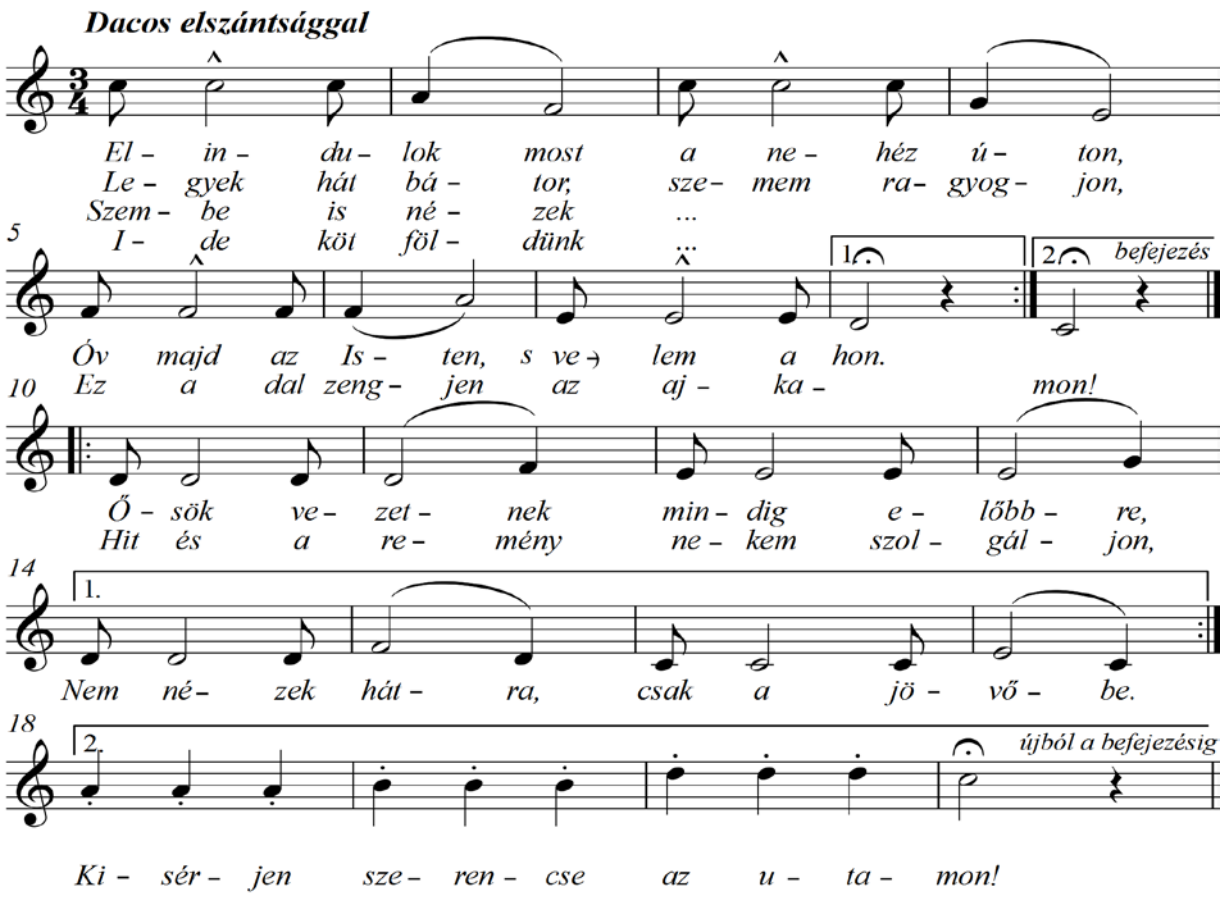

A magyar gazdáknak,
akik nem hátrálnak

Gazdadal

Elindulok most
a nehéz úton,
Óv majd az Isten,
s velem a hon.

Legyek hát bátor,
szemem ragyogjon,
Ez a dal zengjen
az ajkamon!

Ősök vezetnek
mindig előbbre,
Nem nézek hátra,
csak a jövőbe.

Hit és a remény
nekem szolgáljon,
Kísérjen szerencse
az utamon!

Szembe is nézek
ezer halállal,
Elkísér engem
víg madárdal.

Ideköt földünk
sok-sok fonállal,
Enyém lesz végül
a diadal!

Égeraracsa, 2005. kikelet havában

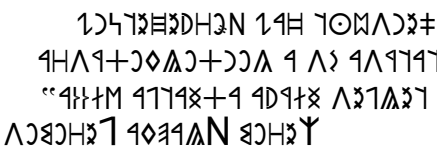

„A szellemi egyensúlyt csak környezetünk megváltoztatása és a gondolkodásra kényszerülés teljes hiánya adhatja vissza”
Jerome Klapka Jeromos

Gondolatszikra 1

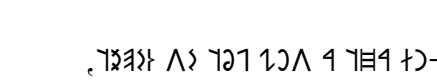

Kár volt elfeledni azt a sok jót és szépet,
Mert korábban arany volt minden, ami fénylett.

Égeraracsa, 2012. július 19.

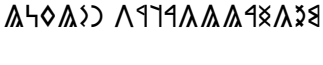

Csak beszéd folyik
meghallgatás nélkül

Gondolatszikra 2

Manapság Európa újra épül, de álarc alatt,
Bárhol átfestenek bármit, de a fal… a fal az marad.

Égeraracsa, 2012. szeptember 14.

„Lehelj költészetet az életbe, lelkem,
költészet nélkül nincs boldogság”
Serao Matild

Gondolatszikra 3

A gond és a bú nem székel sohasem a hegyek ormán,
völgyet járva nehezedik az emberi szívre csupán.

Kispest, 2012. november 17.

A beteljesületlen szerelem vágyat gerjeszt, de éhen veszejt

Gondolatszikra 4

Mulattat a szerelem, ha szárnyra kap,
De lankadtan nincs nála unalmasabb.

Filatorigát, 2013. január 10.

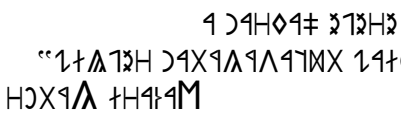

„A nők ereje gyakran a férfiak butaságában rejlik”
Vaszary Gábor

Gondolatszikra 5

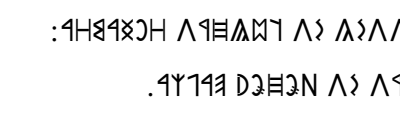

Felvértez az idegesség és túlzás rohamra:
Az ösztönszerű hallgatás és közöny pajzsa.

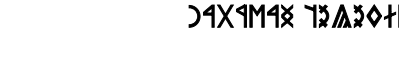

Filatorigát, 2013. március 26.

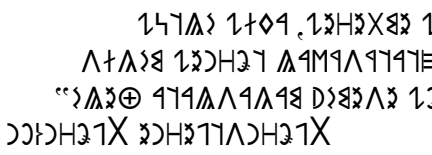

„Vannak emberek, akik éltük
kockáztatásával törnek mégis
az örök esemény magaslata felé”
Björnstjerne Björnson

Gondolatszikra 6

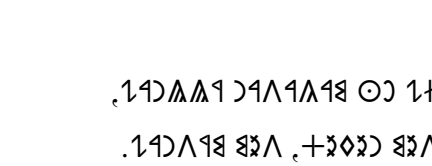

Vannak dolgok, amik oly magasan állnak,
Hogy nem érhetők el sem neked, sem másnak.

Filatorigát, 2013. május 14.

„Gonosztevő az alkotóművész,
a detektív csak kritikus”
G. K. Chesterton

Gondolatszikra 7

A gaz rabló némi közönnyel fogadta a hírt,
Hogy elvesztette mindazt, amivel sohasem bírt.

Svábhegy, 2013. július 20.

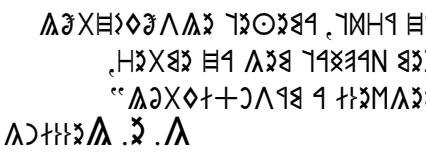

„Az árut, amelyet elsőkézből
nem kaphat meg az ember,
megveszi a másodikból”
G. E. Lessing

Gondolatszikra 8

Jótanács, amely mindenkinek ajánlható:

Az érzelgősség nem kereskedőnek való.

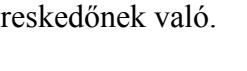

Pestszentlőrinc, 2013. szeptember 30.

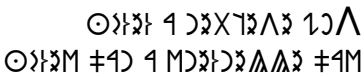

Sok esetben a szeszély
vagy ellenszenv a nagy veszély

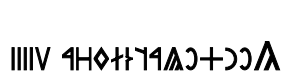

Gondolatszikra 9

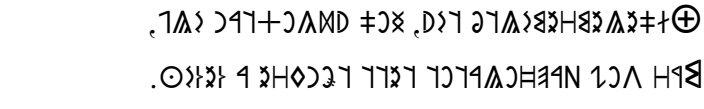

Figyelemreméltó tény, hogy nyugodtan élj,
Már sok kapcsolatot tett tönkre a szeszély.

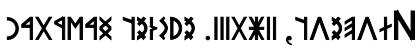

Kispest, 2013. november 9.

„Úgy kétszer annyit érsz,
ha keveset beszélsz”
népi bölcsesség

Gondolatszikra 10

Bár az udvariasság törvénye egy szót sem tilt meg,
Az őszinteség ellenséget szerez mindenkinek.

Pestszentlőrinc, 2014. február 26.

A detektívregényt a bűntetthez kapcsolódó szellemes hangvétel teszi igazán szórakoztatóvá

Gondolatszikra 11

A bűnügyi- és detektívregény között a különbség:

Az előbbinél az elkövető ismert személyiség.

Kispest, 2014. szeptember 2.

„Eme pogány szokásról mi
Keresztények rég letettünk:
Mi halottul koszorúzzuk,
Kit éltében megköveztünk”
Breden Krisztina

Gondolatszikra 12

A világunk álláspontja mélyen sért:
Fejre nem, csak koponyára tűz babért.

Filatorigát, 2015. január 7.

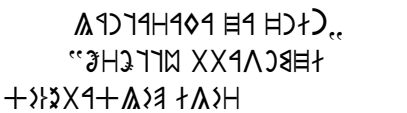

„Nincs az akaratnál
izmosabb úttörő”
régi példabeszéd

Gondolatszikra 13

Mind a képtelen, mind a lehetetlen szó
Az ostobák szótárában található.

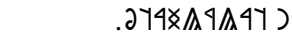

Kispest, 2015. április 17.

„A tudás a világ legértékesebb árucikke”

K. Vonnegut

Gondolatszikra 14

Az út folyamán mindenkire hat:

Az Eszme, Tudás és a Gondolat.

Svábhegy, 2015. június 10.

„Az elemzés élesíti az észt,
fegyelmezi az agyat”
Szentiványi Róbert

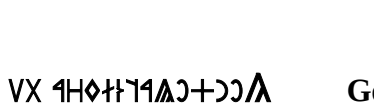

Gondolatszikra 15

Ha a tudományt befogadod fiatalon,
Úgy megöregedve okosnak mondhat a hon.

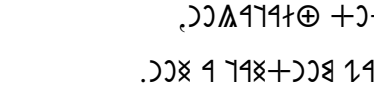

Filatorigát, 2015. augusztus 24.

„Az idő nemcsak az embereket változtatja meg, hanem az állatokat is”

Havas Zsigmond

Gondolatszikra 16

Hogyan kezdődik majd egy mese a jövőben?

Valahol túl az operációs rendszeren.

Pestszentlőrinc, 2015. szeptember 19.

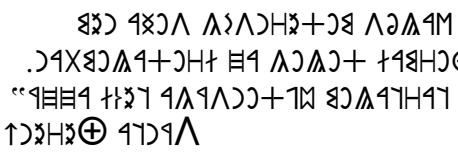

„A valós modernség soha nem formai dolog az irodalomban. A tartalom újdonsága teszi azzá”
Sánta Ferenc

Gondolatszikra 17

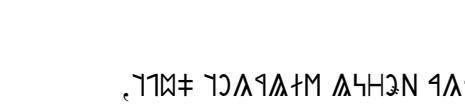

Amíg a jó könyv maga körül világot gyújt,
Addig a rossz csak tébolyítón értelmet sújt.

Pestszentlőrinc, 2015. október 17.

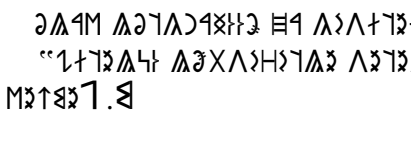

„Az eredetiség az összhangtól való mértékletes eltérésből születik”
M. Jemcev

Gondolatszikra 18

Az ismeretlen eredetű mókáknak

A vígjátékírók új ruhákat adnak.

Kispest, 2015. november 8.

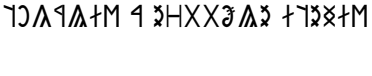

Nem mindig a kételkedés
viheti előbbre a világot

Gondolatszikra 19

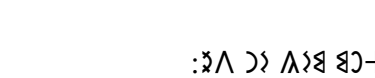

Megállapítani nem tudom még én se:

Minek van, és minek nincs semmi értéke.

Kispest, 2015. december 7.

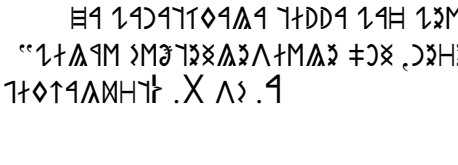

„Az évek csak annyit alakítanak az emberen, hogy elviselhetővé válik”
A. és B. Sztrugackij

Gondolatszikra 20

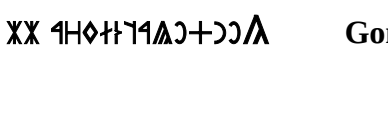

Sok kétely van és lesz is még, kis barátom,
Az emberré válás felé tartó úton.

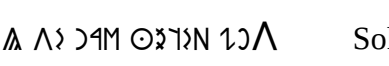

Pestszentlőrinc, 2016. február 16.

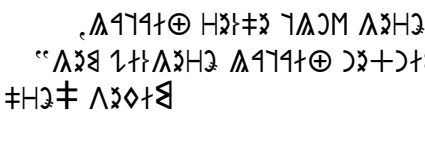

„Minden öreg volt egyszer fiatal,
de nem minden fiatal öregszik meg”
Mikes György

Gondolatszikra 21

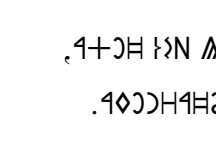

Az öregség azáltal kész csoda,
Hogy a túlvilág előcsarnoka.

Filatorigát, 2016. április 4.

Gondolatszikra 22

Mire is jó? – Rég az embert az érdekelte.

Most az, hogy milyen törvény érvényesül benne?

Pestszentlőrinc, 2016. június 4.

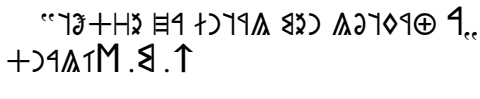

„A fáktól nem látni az erdőt”
C. M. Wieland

Gondolatszikra 23

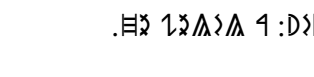

Örök, amely mindig volt és mindig lesz,

Egy diadalmas törvény: a lélek ez.

Pestszentlőrinc, 2016. augusztus 9.

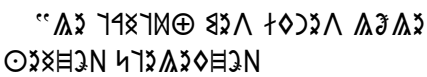

„Önmaga elől senki sem futhat el”
közkeletű közhely

Gondolatszikra 24

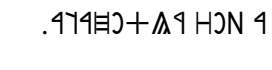

A túl buja élet s jólét izgató ma,
Ezért lesz sok ember a kor áldozata.

Pestszentlőrinc, 2016. október 19.

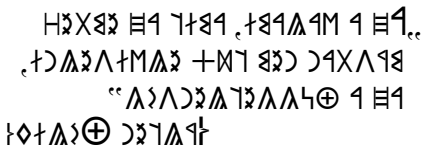

„Az a valami, amit az ember
másban nem tud elviselni,
az a függetlenség”
Salten Félix

Gondolatszikra 25

Előre mutat az alábbi állítás:

Ha önmagad lehetsz, ne légy sohase más!

Ferencváros, 2016. december 1.

„Ha gyertyaszentelő előtt szól pacsirta,
úgy nagyon sokáig hallgat majd utána”
népi regula

Gyertyaszentelőn

Szentelt gyertya fényében a szavak
hárfám húrján halkan hangzanak.
Harsány volna képző, jel s a rag,
ám a húr a hárfán lankatag.

Kispest, 2002. február 3.

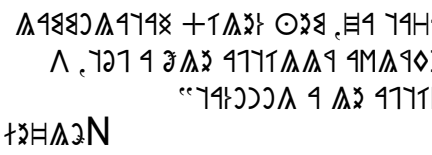

„Akarat az, mely szelíd hatalommal munkálva állítja elő a jót, s hárítja el a gonoszat”

Kölcsey

! Ha akar

Szerintem, ha nagyon akar:

magyarul is ért a magyar.

Kispest, 2000. március 21.

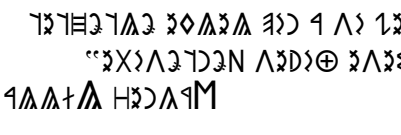

„Csak a gyermek és a nép lelke öltöztet
mindent a mese fényes köntösébe”
Wagner Lilla

Hazatérés

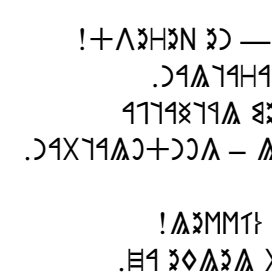

Benned él az őshaza — ne keresd!
Tovább él a népben akaratlan.
Tágra nyílt gyermeki szem láthatja
Azt – lángoló vággyal – gondolatban.

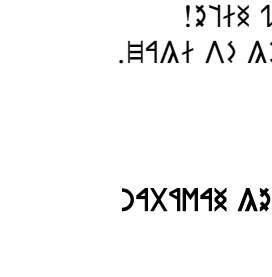

Szeresd a mesét őszinte szívvel!
Az őshaza legmélyebb lelke az.
Hited legyen a magyarok hite!
Úgy lesz életed boldog és igaz.

Kispest, 2002. január 1.

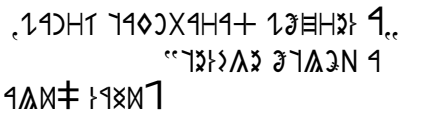

„A szerzők darabokat írnak,
a költő egészet”
Juhász Gyula

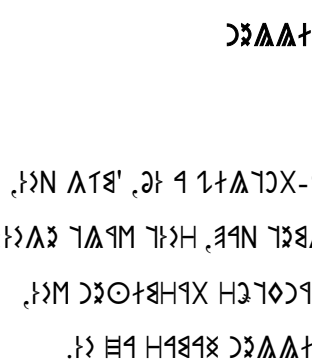

Helyrebillen

Csetlik-botlik a szó, 'míg kész,
s értelmet kap, részt vált egész:
Hogyha ránktör bármilyen vész,
helyrebillen hamar az ész.

Égeraracsa, 2001. november 21.

Helyzetkép

Az agyrémek és az álmok kohója,
Vágyak mezeje és rémek színtere;
Az akaratok heves szenvedélye,
És az árnyvonalak kígyózó sora.

Előttünk zárva komoran az ajtó,
A küszöbön még tűnődve megállunk;
Elkísér minket a szomorúságunk,
Fekete lepel rajta a takaró.

Keresztüllátni: hej, de jó is volna!
Mi van mögötte: ragyogás vagy sötét?
Kíváncsiságunk csak öngúny, 'mely maró.

Mintha óriások csatája szólna:
Szabad gondolat nyitja a börtönét,
Végtelenbe néz a látni akaró.

Égeraracsa, 1996. május 14.

A szórakoztató műsorok az
50 alatti IQ -val rendelkezők
szellemi színvonalán állnak

Hihihi !

Akad ember, 'ki manapság
mosolyog a világon?
Idétlenül nem is lehet
szórakozni – belátom.

Mert a mosoly az arcokról
lehervadt, s ez nem közhely;
A közönség arcán ami
feltűnt: az inkább röhej.

Égeraracsa, 2000. július 16.

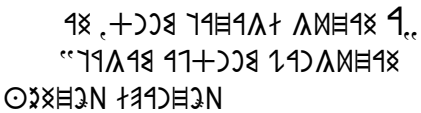

„A hazug igazat mond, ha hazugnak mondja magát”
köznapi közhely

Hol a mérték ?

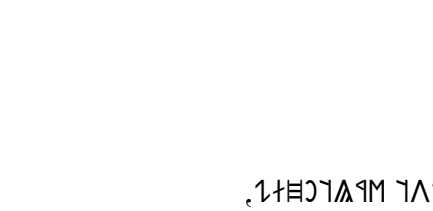

'Ki folyton-folyvást változik,
az olyan, mint a hold:
Amit tegnap mondott, mára
már érvénytelen volt.

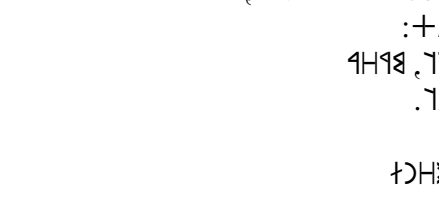

Hogyan lehet kiismerni
ilyen emberfiát?
Reménytelen dolog, mintha
holdra szabnánk ruhát.

Kispest, 2002. március 13.

„Ha férfi vagy, légy férfi,
S ne hitvány, gyenge báb!”
Petőfi

Hol vagy, ember ?

Találkoztam valakivel:
kontyos volt és sört ivott.
Bigyók lógtak a fülében,
s csak mormolt, mint egy bigott.

Egy nyelven sem értett, beszélt,
(tán a magáén tudott.)
Kérdezhettem tőle bármit:
csak nézett, mint tetszhalott.

Előtte egy számítógép,
'mely – úgy hiszem – elromlott;
Ezért aztán nem tudtam meg:
tégla volt-e vagy samott?

Kispest, 1998. március 19.

„Egyetlen általánosítás sem teljesen helyénvaló, még ez sem”
Holmes Olivér Vendel

Hová illik – hová nem ?

Édes szájra illik a csók,
édes szájba a habcsók.
Kicsi kézre illik a csók,
kicsi kézbe a kacsók.
Van, 'hová nem illik csók,
ez a hely: a bibircsók.

Kispest, 1997. január 2.

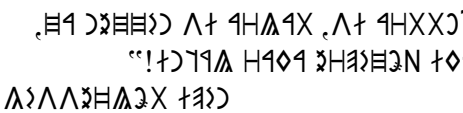

„Jobbra is, balra is nézzen az,
aki középre akar látni!”
népi bölcsesség

Hová tart ?

Jobb vagy rosszabb lesz világom?

Hogy hová tart, azt már látom.

Ám nem tudom, hogy mióta

Lett sok minden kelekótya.

Kispest, 2003. január 27.

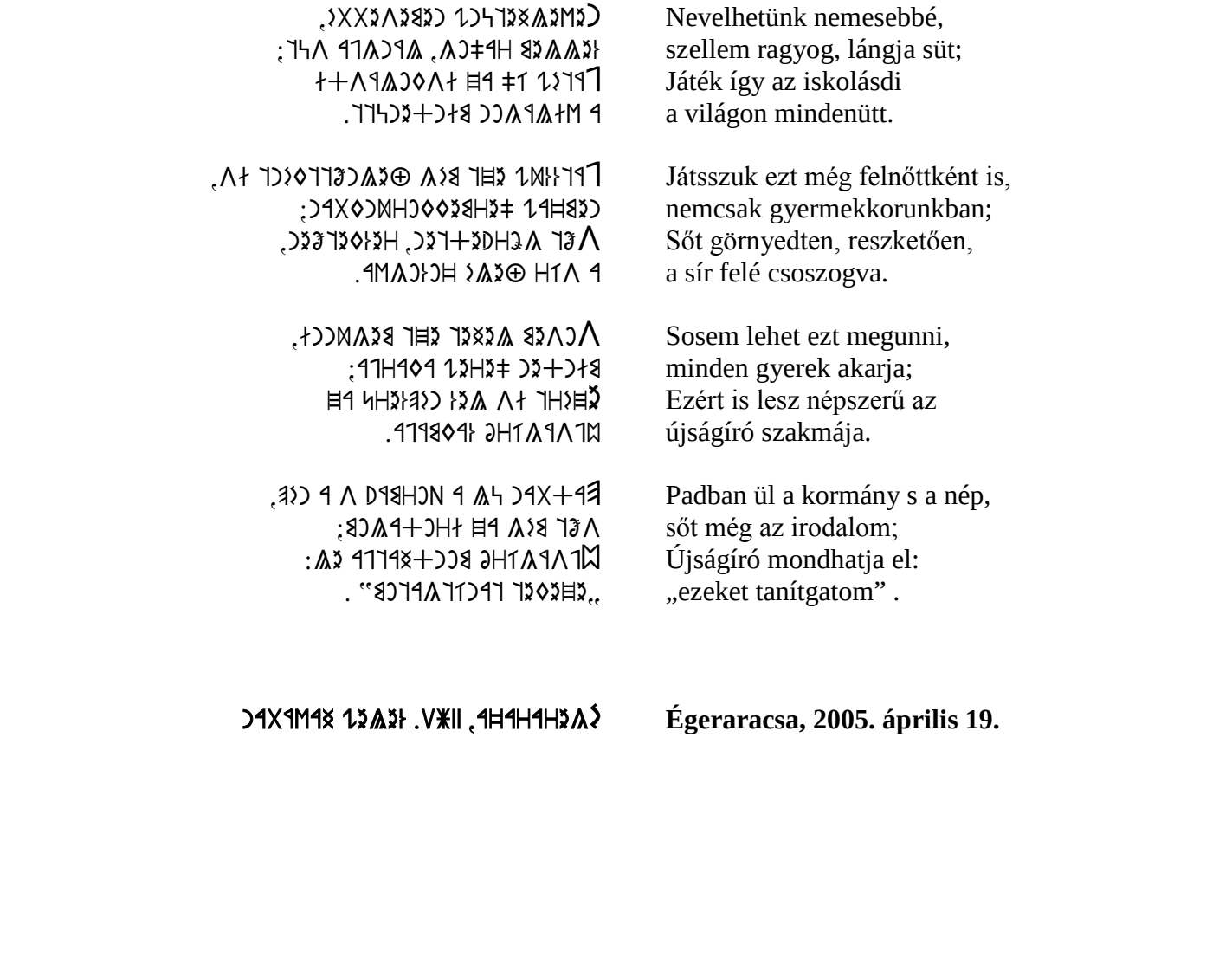

Ha őszinte, tisztelendő,
tanácsa megszívlelendő

Így is lehet…

Nevelhetünk nemesebbé,
szellem ragyog, lángja süt;
Játék így az iskolásdi
a világon mindenütt.

Játsszuk ezt még felnőttként is,
nemcsak gyermekkorunkban;
Sőt görnyedten, reszketően,
a sír felé csoszogva.

Sosem lehet ezt megunni,
minden gyerek akarja;
Ezért is lesz népszerű az
újságíró szakmája.

Padban ül a kormány s a nép,
sőt még az irodalom;
Újságíró mondhatja el:
„ezeket tanítgatom” .

Égeraracsa, 2005. április 19.

„Az idő jár s ő csak megvan,
Hol reményben, hol bánatban”
Vörösmarty

Ilyen is, olyan is

Ilyen idő, olyan idő
Megkörnyékez mostanában,
Hasonló ez, mint világunk:
Hányaveti és formátlan.

Jól van az is, hogy az ember
Az időt nem alakítja,
Változik az magától is,
Mint a részeg ábrázatja.

Derűs, borús vagy szeszélyes,
Kiismerni sosem lehet;
Ezért aztán nem tudhatod,
Végy vagy ne végy köpönyeget.

Égeraracsa, 2006. július 18.

„Ha nem azért élünk, hogy örüljünk,
hiába örülünk azért, hogy élünk”
köznapi közhely

Ilyen ?

Mi az élet? Semmi más:
evés, ivás és alvás.
Hol szomorú, hol mókás,
hogy ez így van, nem vitás.

Égeraracsa, 1997. szeptember 25.

Az indiánok a kukoricából készült
sört chicha -nak nevezték

Ittasan

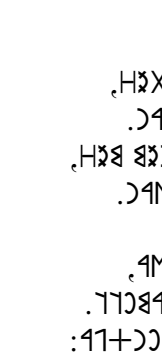

Tántorog a részeg ember,
bámulják is jó sokan.
Hazamenni nem tud, nem mer,
mert fejében mámor van.

Lába viszi imbolyogva,
kileng emitt, majd amott.
Aki nézi, mind azt mondja:
„na ez jól becsiccsantott!”

Égeraracsa, 2005. május 6.

„Az ember élete végéig az marad,
aki gyerekkorában volt, csak az
élet méretei változnak”

Móra

Jobb...
(velőske)

Az életünk ilyen-olyan.
Végigélni gyerekésszel
sokkalta jobb, mint komolyan.
Pacsirtának a föld felett
– 'Mely szürkén szállva énekel –
fény jelenti az életet.

Kispest, 2000. február 15.

Jóleső jóérzés
(velőske)

Mély, őszinte öröm is van.
Elégedettséggel közlöm:
előfordul napjainkban.
Ki az, aki ilyet érez?
A másoknak szerzett öröm
a legnagyobb boldogság lesz.

Égeraracsa, 2002. szeptember 28.

„Rátok gondolok én,
érendő boraim!”
Jankovich Ferenc

Józanul megítélve
(kanásznótára alkalmazva)

Szőlőhegyen a tőke ki van rakva borral,
Szüret után belőle kesernyést is forral.
Hej! Módjával kell kóstolni, tudják azt a vének,
Mert különben ettől lesz dadogós az ének.

Megöntözte ősapánk a szőlőt négy vérrel,
Aki ebből sokat iszik, magában nem fér el.
Hej! Legelőször kakaskodik, majd birkaként béget,
Később válik majommá, s disznóként ér véget.

Égeraracsa, 2003. október 21.

„…hiszen ettől nem szegényebbek,
hanem gazdagabbak leszünk”
Csabainé Cser Katalin

Jövőbe tekintés

Jósok jövendölése:
valóra váltott vágyak.
Hatalmukban az idő,
amelyen léket vágnak.

Meghatározott a lét:
egyirányú szerkezet.
Csak meglévő változhat,
soha nem volt így lehet.

Táltos utódok így ők,
szavuk halk a jelenben.
Ám a fényre mutatnak
hittel valamennyien.

Kispest, 2005. január 19.

[illegible]	*Ha egy lány igazi jellemét akarod megismerni, úgy vedd el feleségül!*

[illegible]-		**-etlen**
	[illegible]	**Kellem**
[illegible]-		**-telen**

– [illegible] – [illegible]	Mindent láthat – báj nélkül is –
[illegible]	ma az utca embere:
[illegible]	Zsibvásárra van kitéve
[illegible]	a női nem dús kecse.

[illegible]	**Égeraracsa, 2002. július 13.**

Kényszercselekvő

Ágyból kikel, de jobb lábbal:
találkája van a mával.
Papucsa az ágya mellett,
amerre néz: ott van kelet.
Ha elmozdul, akkor baj van,
mert úgy nem áll párhuzamban.
Fürdőszoba köves alja
sakktáblaként van lerakva.
Nem jár ő csak a fehéren,
a fekete szerencsétlen.
És ha cseng a telefonja,
magában a számsort mondja.
El is jut úgy tízig-húszig,
'míg felveszi és hallózik.
Reggelinél bármit vétett:
megforgatja ő a széket.
Ilyet bárhol, ha tehetne,
nem hagyná el a szerencse.
Gáz elzárva, lakás csukva,
de visszamegy újra, újra.
Ellenőrzi a kilincset,
ki rakta rá e bilincset?
Béklyóban a teste-lelke,
ki érti meg, hogy segítse?

Égeraracsa, 1998. október 19.

:ᒣᒧᐅᐊᒣᒣᐅ ᐄᐊ ᑊᐄᓴᐁᐅ ᐅᐅᐄᐊ ᑉᐅᐅᐁᐄᐁᐅᒣ	*Jelzőfény, amely elűzi az éjszakát:*
ᒣᒧᐄᒣᑊᐅ-ᐄᐁᑊᐅᑊᑊᑊᐄᐅᐊᑊᑊ-ᐁᑊᒣᐅᐄᑊᑊ ᐊ	*a dimetil-diakridinium-nitrát*
(ᐅᑊᐅᐅᐁᑊᑊᐁᐁ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐁᐊᐄ)	*(más néven lucigenin)*

ᒣᒣᐅᐁᐅ ᐅᐅᐄᐅᐅᐅN	**Képernyő előtt**
ᑉᐊᒣᐄᐊN ᐁᐅᐄᐅ ᐄᐊ ᒣᒣᐁᐁ ᒣᐅᐁᐅᐅ‡	Gyöngét sújt az erős karja,
.ᐊᒣᐄᐊᐄ :ᐊᒣᐄᑊX ᑊᐅᐊ ᑉᐄᐊ ᐁᐅ	és az, aki bírja: marja.
;ᐅᐅᐅᑊ ᐁᐅ ᒣᐅᑊᑊᐅ ᑉ+ᐊᐄᐊ ᒣᐅᐄᐅᐄ	Mocsok árad, piszok és szenny;
.ᐅᐅᐁᐅ+ᑊ :ᑊᐁᐁᒣᐅᐄᐅᐁᐅᐅᒣ	tengerentúli: idegen.
ᑉᑊᐅᐁ ᑊᑊ+ᐊXᐅᑊ ‡ᑊ "ᐁᒣ" ᐊ	A „tv” így szobadísz lesz,
!ᐁᐅᐄᐅ+ᐄᐅ ᐄᐅᐅ ᑊᐅᐁᐅᐄᐊᐊᐅᐅX	bekapcsolni nem érdemes!

ᐅᐊXᐊᐁᐊᐄ ᐅᐅᒣᐁᑊᐄᐊᐅ .✱II ᑉᐄᐊᐄᐊᐄᐅᐁᐅ	**Égeraracsa, 2000. június 8.**

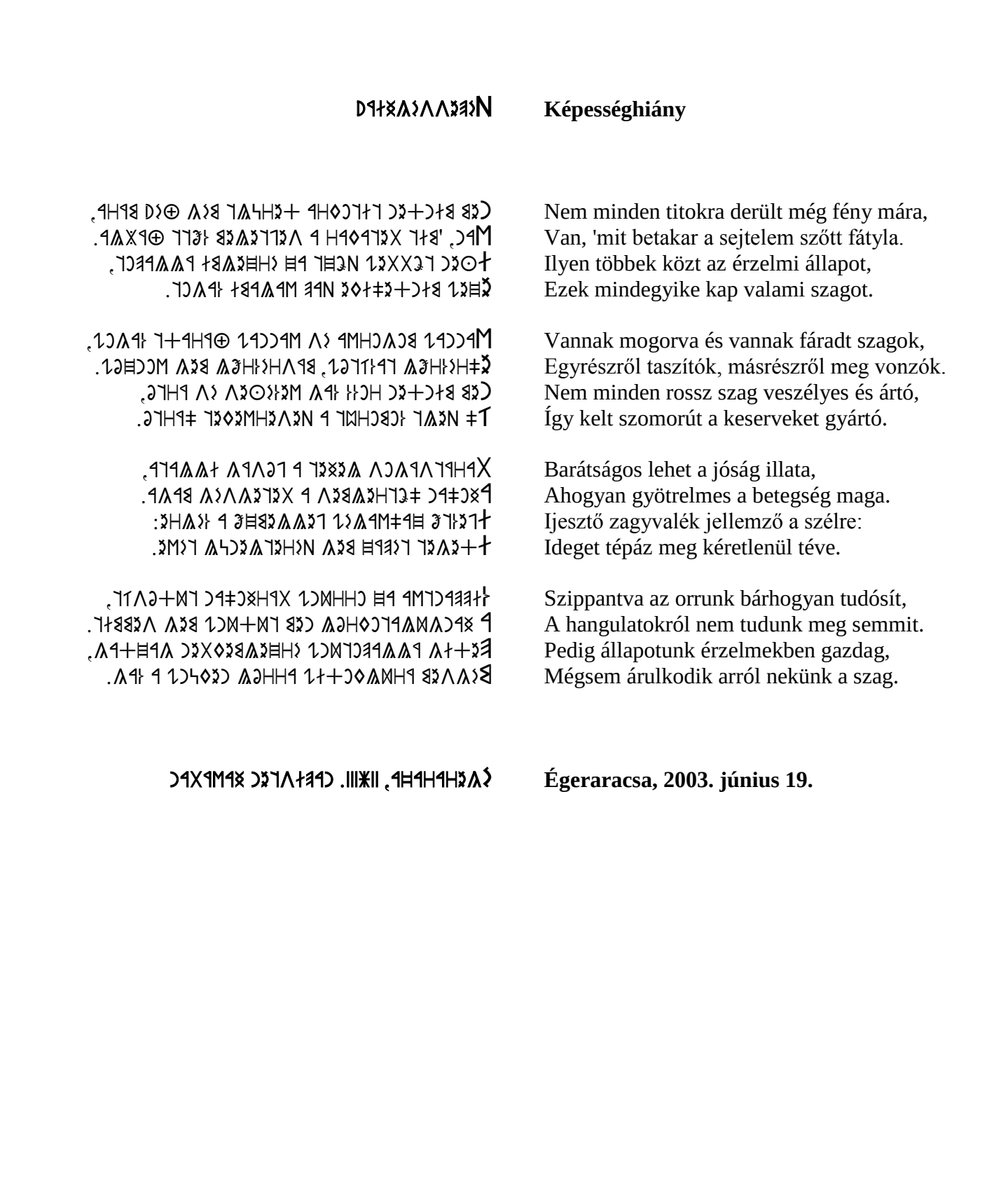

Lehet illat, lehet szag,
nyomra vezet a szimat

Képességhiány

Nem minden titokra derült még fény mára,
Van, 'mit betakar a sejtelem szőtt fátyla.
Ilyen többek közt az érzelmi állapot,
Ezek mindegyike kap valami szagot.

Vannak mogorva és vannak fáradt szagok,
Egyrészről taszítók, másrészről meg vonzók.
Nem minden rossz szag veszélyes és ártó,
Így kelt szomorút a keserveket gyártó.

Barátságos lehet a jóság illata,
Ahogyan gyötrelmes a betegség maga.
Ijesztő zagyvalék jellemző a szélre:
Ideget tépáz meg kéretlenül téve.

Szippantva az orrunk bárhogyan tudósít,
A hangulatokról nem tudunk meg semmit.
Pedig állapotunk érzelmekben gazdag,
Mégsem árulkodik arról nekünk a szag.

Égeraracsa, 2003. június 19.

„A ritmus csak szolga,
Szolgálat a dolga!
Ez a versszerzés oly titka,
Melyet aki tudna, ritka”
Batsányi

Kérdés

Lehet vers is
e költemény?
Egyáltalán
költöttem én?

Kispest, 1998. december 3.

„Az elfelejtésnek és a nem tudásnak
egy a fizetése”

régi mondás

Kérdezem – elmondom

Elmondom
a szélnek:
az emberek félnek.
Kérdezem:
az érvek
kinek mit ígérnek?

Elmondom,
ha kérnek:
foga van a télnek.
Kérdezem:
a tények
lehet elenyésznek?

Elmondom
a kések:
szépek egy sebésznek.
Kérdezem:
a sérvek
halálig kísérnek?

Elmondom,
hogy rémek:
közöttünk is élnek.
Kérdezem:
a férgek
kik számára szépek?

Elmondom,
ha mérnek:
meglátom, mit érek.
Kérdezem:
mit érnek
az elszalasztott évek?

Elmondom,
nem félek:
a verseim élnek.
Kérdezem:
a népek
mi után ítélnek?

Elmondom
– úgy éljek! – :
több a bűn, a vétek.
Kérdezem:
ha égnek,
megtisztul sok lélek?

Égeraracsa, 2000. október 7.

„A dedést a felnőttől a
válaszok különböztetik meg”
Lodge Dávid

Kezünkbe akadt

Nézzük a képeket,
rajta önmagunkat.
Ezek is mi voltunk,
ébred rá a tudat.

Hajdanvolt alakod
látható a képen,
Amikor derekad
kétarasznyi éppen.

Irigykedő szemmel
nézem dús hajamat;
S végigsimítom azt,
'mi abból megmaradt.

Magabiztos, vidám
a kéttagú bohó,
S azt kérdik, hogy: „hová
tűnt a tavalyi hó?”

Fényképforgatásnál
távoli arc fogad,
Úgy, mintha bámulnánk
gazdag rokonokat.

Kispest, 2004. április 13.

Kezdet és vég,
vagy vám, vagy rév

Ki fizeti meg ?

A vatikáni valuta

fizetőeszköz nem lehet,

Az **Isten fizesse meg** -re

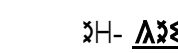

– úgy vélem – nincsen fedezet.

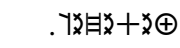

Égeraracsa, 2002. augusztus 15.

Ha teremteni nem tudunk,
úgy pusztítani nincs jogunk!

Ki válaszol ?

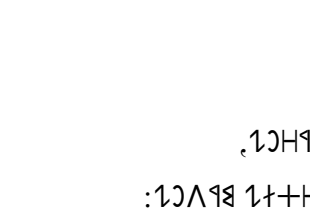

Amire most választ várok,
kérdezhetném, és kérdik mások:
Csak én látok oly felhősen,
vagy világunk van szétesőben?

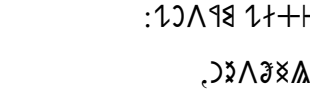

Égeraracsa, 1996. november 20.

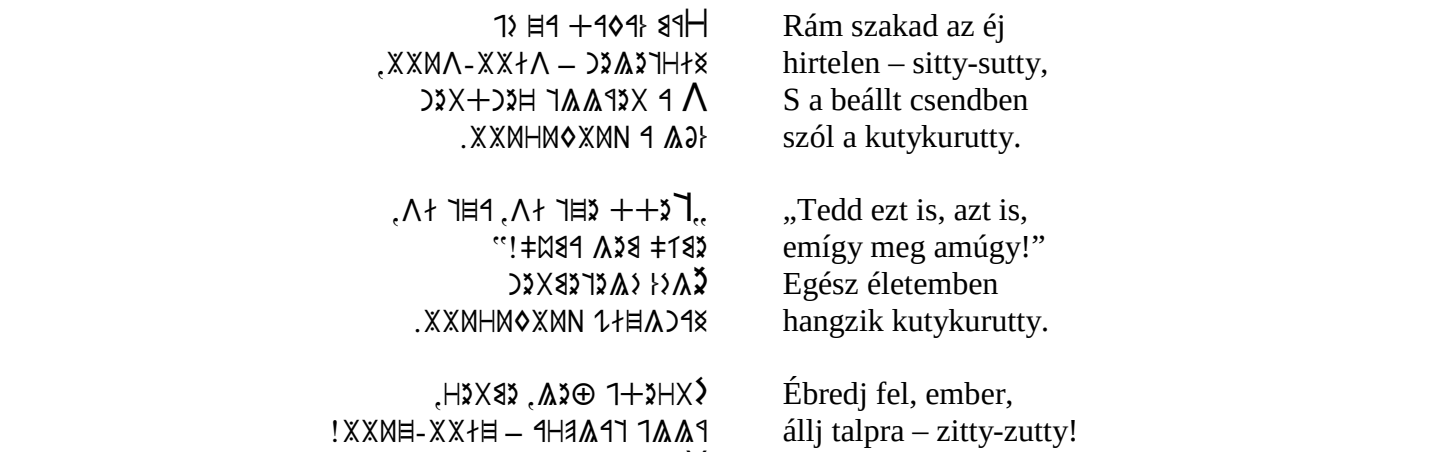

Engem nem érhet vád,
ha szól a békaszerenád

Kiadós kuruttyolás

Rám szakad az éj
hirtelen – sitty-sutty,
S a beállt csendben
szól a kutykurutty.

„Tedd ezt is, azt is,
emígy meg amúgy!”
Egész életemben
hangzik kutykurutty.

Ébredj fel, ember,
állj talpra – zitty-zutty!
Bármily' zsongító
ez a kutykurutty.

Megtettél mindent,
de mindent, hogy tudj?
Különben marad
csak a kutykurutty.

Béka szinten élsz
ma is ugyanúgy,
Mert csak sötétben
zenghet kutykurutty.

Égeraracsa, 2005. május 18.

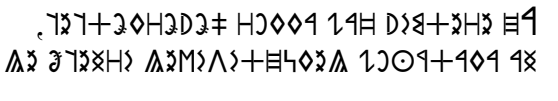

Az eredmény csak akkor gyönyörködtet,
ha akadályok leküzdésével érhető el

Kielégítetlenül

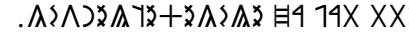

Tudja az ember már régestelen-rég:

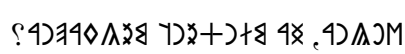

Legnagyobb baj az elégedetlenség.

Vajon mi volna, ha mindent megkapna?

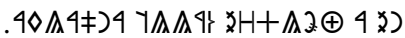

Megszületne a földre szállt angyalka.

Égeraracsa, 2003. május 9.

A szép – érzékekelhető vagy
csak a bensőre ható és viszonyt
kialakító – természeti és művészi
vagy erkölcsi és értelmi élmény

Kívánság

Sötét a
virágom
fénytelen világon.
A hajnalt
kívánón
lobogva kivárom.

Csak azért
kívánom
a napot kivárón:
Harmatos
virágon
ragyogjon világom!

Égeraracsa, 1996. november 8.

Körülménye válogatja

A legfőbb boldogságnak
azt tartja valaki,
hogy lelkiállapotot
kell ahhoz cserélni…

Égeraracsa, 2003. november 8.

„Az emberek hajlandók egymásnak elismerést adni, amíg az illető olyan dolgot végez, amelyről érzik, hogy ők is meg tudják tenni…”

Ismeretlen római bölcs

Különös rendszer

Érdekszövetség az élet,
azt óvja, 'ki benne van;
Hatása érzékelhető,
határa láthatatlan.

Hiába is erőlködik,
aki ebből kimarad;
Megfojt mindent és mindenkit,
védve így a tagokat.

Bárkit, aki közeledik
az érvényesüléshez,
„Vigyázz, ez tud!” – kiáltással
lehetetlenné is tesz.

Botrányosan meghurcolja,
lerántja őt a sárba;
Lelki fényét eltakarva
falak közé bezárja.

Aki benn van, az kiváló,
s amit tesz, az nagyszerű;
Rajta kívül nincsen lángész,
bélyege: középszerű!

Bárkinek, ha fejében
valós szellem lángja ég,
Útját szegi ez a gárda
és a sárga irigység.

Kispest, 2002. március 8.

„Nincs több ilyen nagyapó:
nincsen nála légycsapó”
népi mondóka

Legyünk

Homokórán, nem napórán,
peregnek le a szemek.
Lényeg az, hogy mindörökké
legyünk – legyek – legyenek!

Kispest, 1998. december 16.

„Az még hagyján, ha az apró
teremtés rózsaszínű és gügyög”
Musierowicz Margit

Lehet benne valami

Ha csak arra tanított meg Metód és Cirill,
hogy az, ami körülvesz, nem egészen nihil;
Akkor még abban is lehet valami idill,
ha a gyerek minden rendszer nélkül bepisil.

Kispest, 2000. február 11.

Az ismeretlen élet kimeríthetetlen forrása a lehetőségeknek

Lehetőség

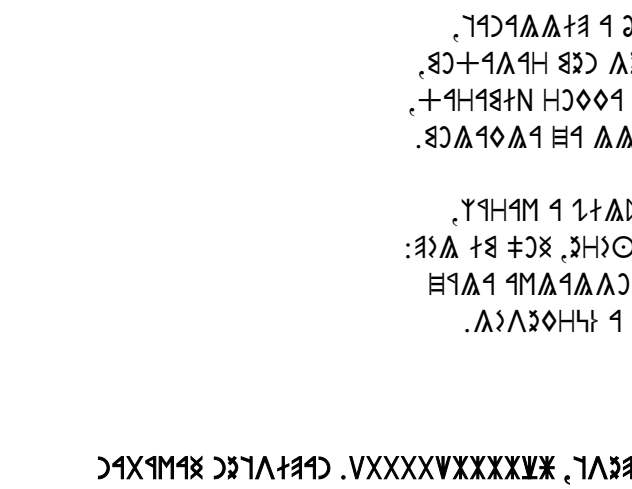

Kezdetben úgy csillog,
káprázóan vakít.
Minden együtt ragyog
indítva valakit.

'Mit szíveddel elérsz:
mind lehet az ember.
A jövő jön feléd
tele sejtelemmel.

Mit akarsz elérni,
van róla fogalmad?
Ne akarj letérni,
mert akkor elmarad!

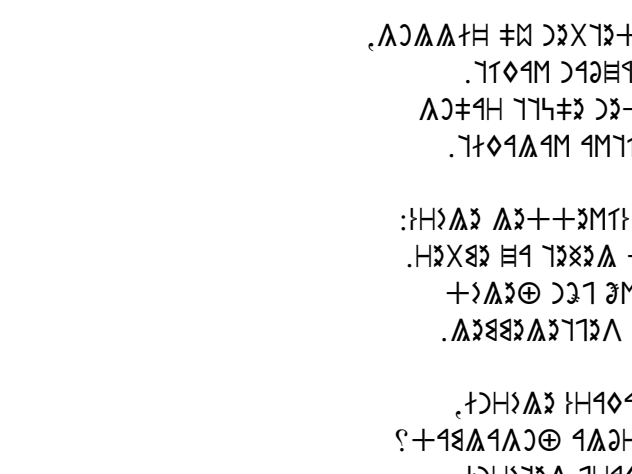

Múló a pillanat,
ha meg nem ragadom,
Nos, akkor kimarad,
elszáll az alkalom.

Elmúlik a varázs,
s helyére, hogy mi lép:
Elfoglalva aláz
újra a szürkeség.

Kispest, 1995. június 18.

𐌻𐌴𐌺𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 **Lélekrajz**

𐌼𐌰𐌽𐌷 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌹 𐌰𐌽𐌳𐌴𐌹𐌶𐌰𐌽 𐌵𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼. Fejlődik a lélek rég.
𐌼𐌰𐌹𐌳 𐌰𐌽𐌽𐌹 𐌰𐌼𐌰 𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼𐌰𐌽𐌰𐌽, Végtelen sok ajtó nyílt,
𐌼𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌹𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼, 𐌼𐌹𐌽𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽. Csak valóság, amely tilt.
𐌼𐌰𐌽𐌼 𐌹 𐌽𐌹𐌽 𐌹𐌼 𐌷𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌹𐌽𐌰𐌽𐌼. Soha sincs így itt a vég.

𐌼𐌰𐌽𐌴𐌹𐌶𐌰𐌽𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼: Minden lélek átmenet:
𐌼𐌹𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌳𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼, Lépcsőfok és semmi más,
𐌼𐌹𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼, 𐌰𐌽𐌳𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼, Lépcsőfok, ez nem vitás,
𐌼𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼. 'Mely betölt egy életet.

𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 – 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌹𐌽𐌰𐌽𐌼 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 – A lélek – 'mely elkísért –
𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽𐌼𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 Érintetlen tegnaptól
𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽𐌼𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽. Kész holnapot kérhetett.

𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼, Más létforma hódít tért,
𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼: És jövőt virrasztva szól:
„𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼!” „Benned van az üzenet!”

𐌺𐌹𐌽𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼, 𐌼𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼 𐌰𐌶𐌴𐌹𐌶𐌰𐌼. **Kispest, 1998. március 14.**

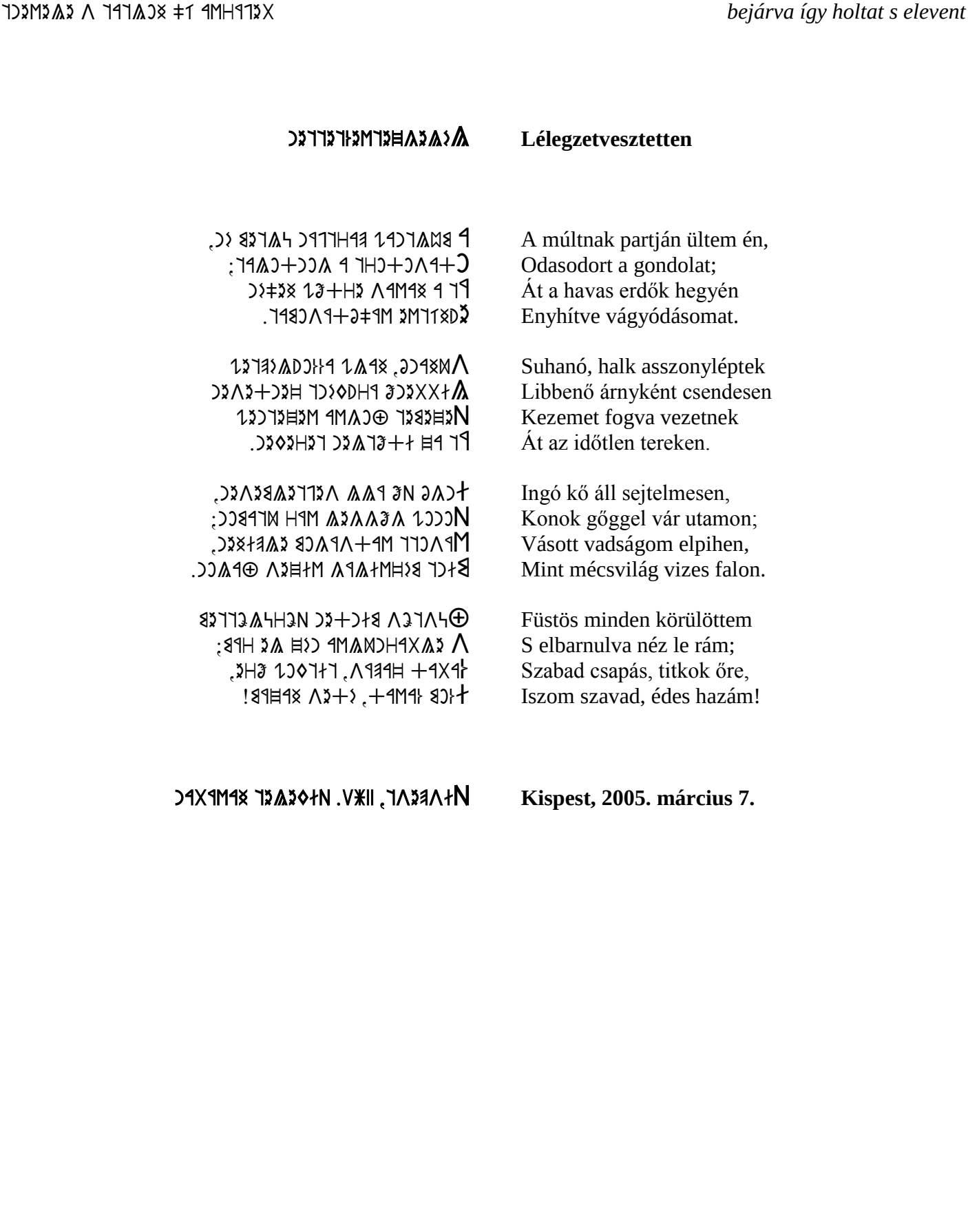

Fahídon át élő fákhoz ment
bejárva így holtat s elevent

Lélegzetvesztetten

A múltnak partján ültem én,
Odasodort a gondolat;
Át a havas erdők hegyén
Enyhítve vágyódásomat.

Suhanó, halk asszonyléptek
Libbenő árnyként csendesen
Kezemet fogva vezetnek
Át az időtlen tereken.

Ingó kő áll sejtelmesen,
Konok gőggel vár utamon;
Vásott vadságom elpihen,
Mint mécsvilág vizes falon.

Füstös minden körülöttem
S elbarnulva néz le rám;
Szabad csapás, titkok őre,
Iszom szavad, édes hazám!

Kispest, 2005. március 7.

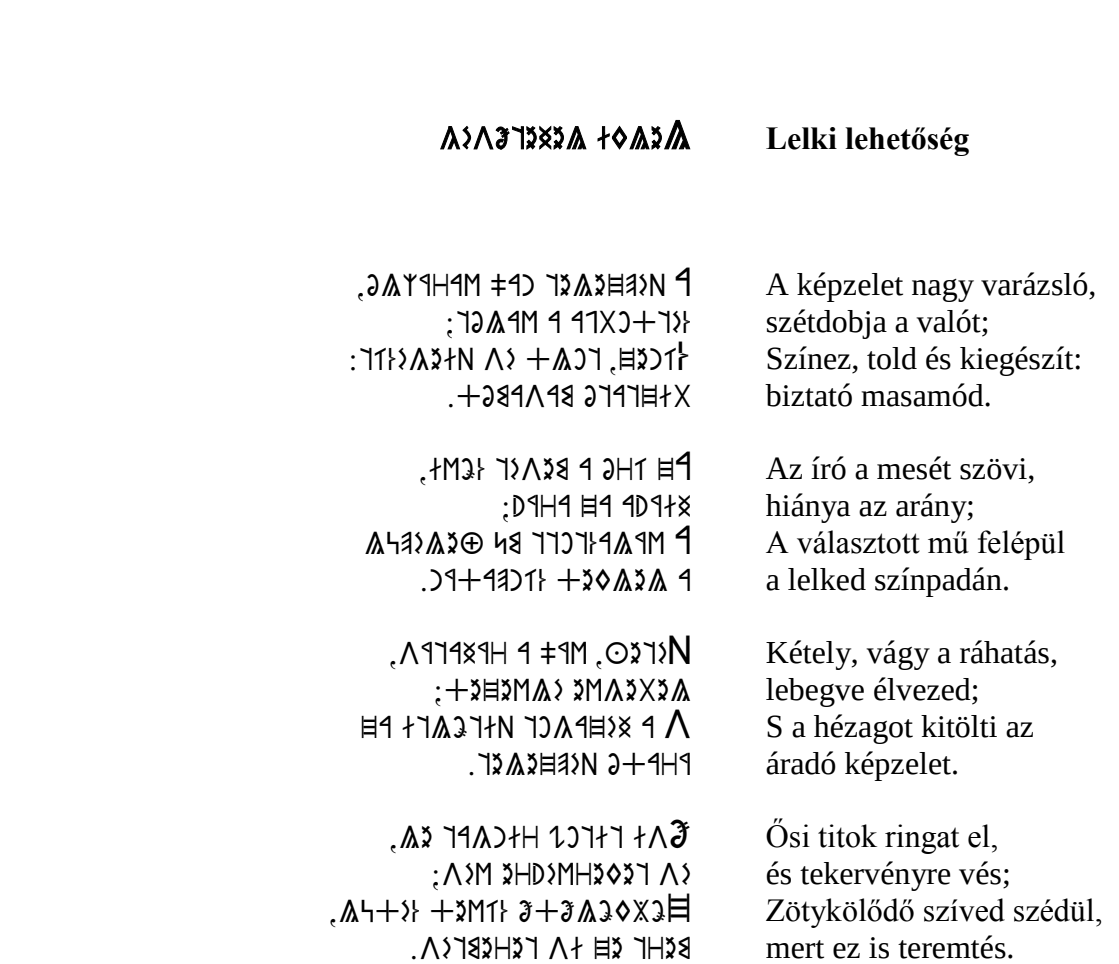

Az élet a vonatablak előtt
elsuhanó még és már

Lelki lehetőség

A képzelet nagy varázsló,
szétdobja a valót;
Színez, told és kiegészít:
biztató masamód.

Az író a mesét szövi,
hiánya az arány;
A választott mű felépül
a lelked színpadán.

Kétely, vágy a ráhatás,
lebegve élvezed;
S a hézagot kitölti az
áradó képzelet.

Ősi titok ringat el,
és tekervényre vés;
Zötykölődő szíved szédül,
mert ez is teremtés.

Kispest, 2005. február 23.

Magyarázat

masamód – divatáruslány

Számadásra mindig kész
a paraszti számvetés

Lerójuk

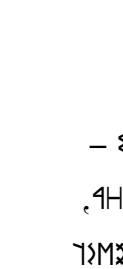

A nagybeteg élete – lám –
foltozódik egyre-másra,
Irgalmatlan halál nevét
dögrovásra fel is vágja.

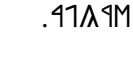

Kispest, 2003. március 9.

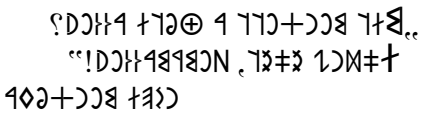

„Mit mondott a fóti asszony?
Igyunk egyet, komámasszony!”
népi mondóka

Macskajaj

Akkor iszom szeszes italt,
ha az ártány hatot fialt!

Kispest, 1998. december 13.

A baklövés felfogható
tapasztalatnak is

...Más

Más...

Más tészta lehetett,
'mit a teremtő gyúrt;
Így a német okos,
a magyar agyafúrt.

Suhl, 1997. december 17.

„Aki az igazság szerint cselekszik,
a világosság felé tart”
Tolsztoj Leó

Még keresem…

Valami elveszett
e világból – látom,
És ezt a valamit
még meg kell találnom!

Égeraracsa, 2001. október 10.

„Amit megtehetsz ma,
ne halaszd holnapra!”
népi mondóka

Még szunnyad

Rímet kell keresnem életemhez,
amellyel sikerül lezárni;
Ám gondot jelent: hogyan találhat
valamit e rajzásban bárki?

Égeraracsa, 2003. október 25.

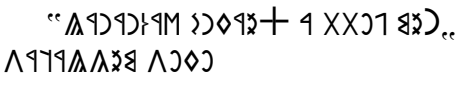

„Nem jobb a Deákné vásznánál”
okos meglátás

Megállapítás

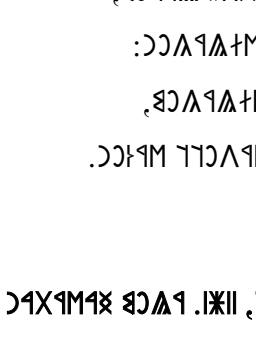

Körülnézve látom,
mi van a világon:
Olyan a világom,
mint egy vásott vászon.

Kispest, 2001. december 7.

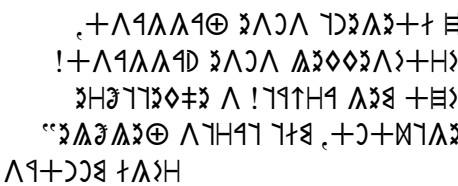

„Az idegent sose faggasd,
kérdésekkel sose nyaggasd!
Nézd meg arcát! s egykettőre
megtudod, mit tarts felőle”
régi mondás

Megbocsáthatatlan ?

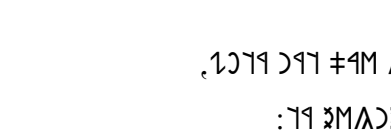

Magyar áldás vagy tán átok,
századokon lengve át:
A világnak – ha ez sértő –
megmutatni önmagát.

Kispest, 1999. december 6.

„A zsarnokok nem halnak meg
természetes halállal”
Lao-ce

Megfélemlített kor

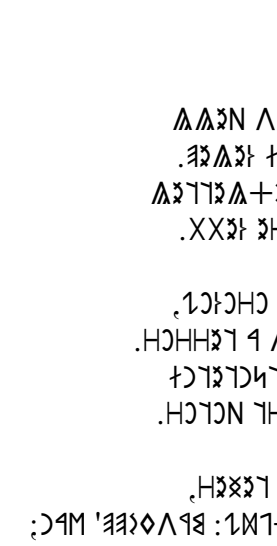

Amerikában is kell
a biztonsági szelep.
Állami segédlettel
az etetés egyre szebb.

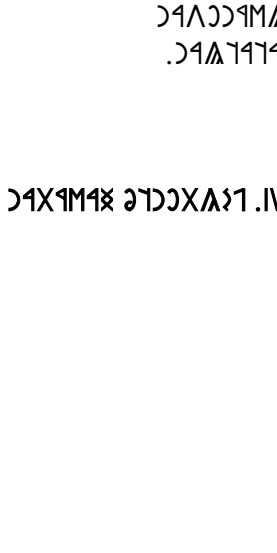

Korábban az oroszok,
manapság meg a terror.
A nyomokat eltűntetni
a hálózat port kotor.

Nyomasztó a nagy teher,
'melyről tudjuk: másképp' van;
Az érdek nyilvánosan
megmagyarázhatatlan.

Kispest, 2006. február 5.

„Az álom a magántulajdon egyik fajtája”

E. Hunter

Megingathatatlan megátalkodottság

Egy álomkép megvalósul:
Eltörli a múltat s jövőt.
S kihasználja csintalanul
Jelenben az összes erőd.

Kőbánya, 2015. december 24.

„Az az igazság, amikor az én ítéletem
a világrenddel teljesen egybevág"
Eötvös Károly

Megtudod majd
(velőske)

Sírva kezded az életed.
Útnak indul így a lélek,
lehet az élet tévedett?
Az igazságot ne keresd!
Megtudod majd, – hidd el! kérlek –
ha utolsót sóhajt a test.

Suhl, 1997. november 26.

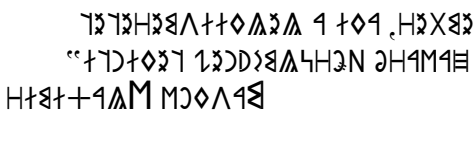

„Akad ember, aki a lelkiismeretet csupán zavaró körülménynek tekinti”
Maskov Vladimir

Méltatlankodás

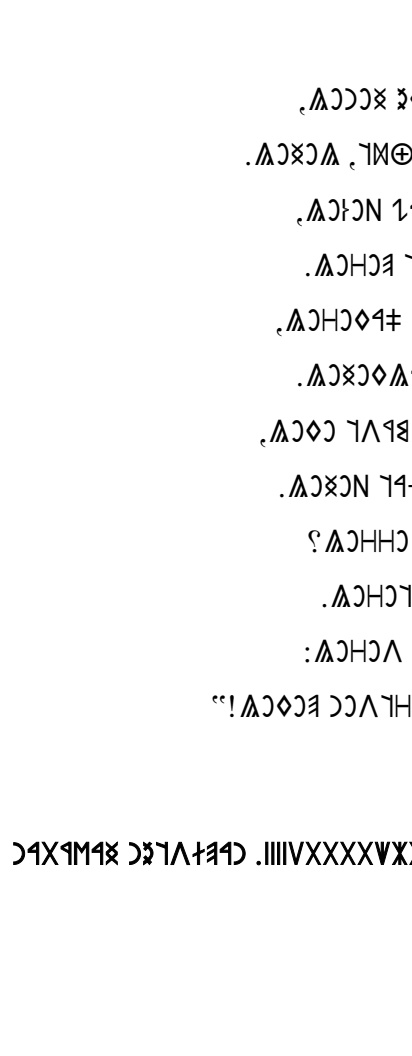

Azt hitte, hogy béke honol,
ha mint inas lót-fut, lohol.
Takarít is, nemcsak koszol,
szőnyeget ver, ruhát porol.
Felszolgálva úgy gyakorol,
de elfogyott az alkohol.
Az úr ezért majd mást okol,
zsörtölődik, vádat kohol.
Csoda, ha az inas orrol?
és érthető, hogyha torol.
Kívánva azt, amit sorol:
„vigyen ördög, tartson pokol!”

Égeraracsa, 1999. június 15.

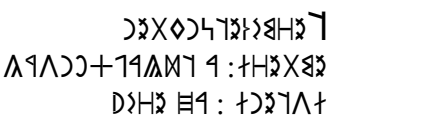

Természetünkben
emberi: a tulajdonság
isteni : az erény

Melyik jobb ?
(velőske)

'Ha születel, őszinte vagy.
Az életben tanulsz sokat,
mert mindenki tanít, 'ki nagy,
Végtére is mi a való?
Természeted megváltozhat,
és meghalhatsz úgy, mint csaló.

Égeraracsa, 1999. augusztus 6.

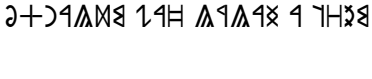

Halhatatlan a halandó,
mert a halál csak mulandó

Melyik lehet ?

Végre itt az új esztendő!
jelen, múlt ez, vagy jövendő?
Látszat ez is, 'mely mulandó?
– mert az ember oly halandó.

Kispest 1999. január 1.

[illegible]	*„Vízkeresztkor enyhe, olvad,*
[illegible]	*hamarosan tavaszodhat”*
[illegible]	*paraszti regula*

[illegible] ?	**Merről ?**

[illegible]	Nem tudom,
[illegible]	hogy honnan jön
[illegible]	tavasszal
[illegible]	a kikelet.
[illegible]	Talán dél,
[illegible]	vagy tán észak,
[illegible]	napnyugat
[illegible] ?	vagy napkelet?

[illegible]	**Kispest, 1999. január 8.**

Elképzelhető a dal paszományos gyomorral?

Mi a valóság ?

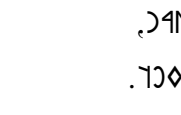

Ez a világ úgy, ahogy van,
megfontolásra ad okot.
Vagy a komorkórba esett,
vagy pedig megkompolyodott.

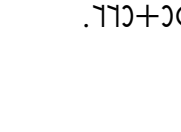

Kispest, 2007. január 22.

A mentegetőzés nem azonos
a bocsánatkéréssel

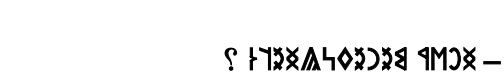

Mi elől – hová menekülhetsz ?

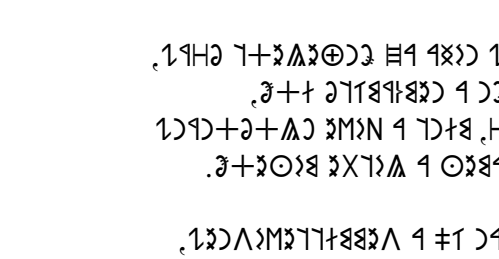

Kellenek néha az önfeledt órák,
Amikor jön a nemszámító idő,
És amikor, mint a kéve oldódnánk
Az úton, amely a létbe mélyedő.

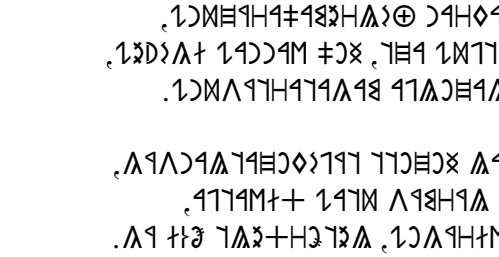

Tudatában így a semmittevésnek,
Amelyet gyakran félremagyarázunk,
Hangoztatjuk azt, hogy vannak igények,
De nem igazolja magatartásunk.

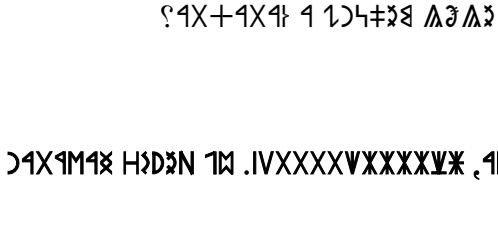

Magunkkal hozott tájékozatlanság,
Szemetelő, lármás utak divatja,
Gázolt virágok, letördelt őszi ág.
Akkor mi elől megyünk a szabadba?

Égeraracsa, 1996. augusztus 12.

„A jókedv, miután demokrata
lett, veszített értékéből”
Krúdy Gyula

Mosolyogj !

Mosolyogj hát, kisbarátom,
öntsön el a derű!
Mert az élet télen-nyáron
egyszerűen nagyszerű.

Emlékezzél! voltál kamasz,
'ki gondolt merészet;
Ne felejtsd el! hogy a tavasz
hódítóan igézett.

Tovaillan minden mosoly,
illat és a szépség;
Hiszen, aki mindig komoly,
már fiatalon vénség.

Égeraracsa, 1998. április 29.

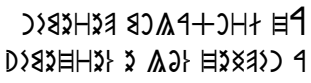

Az irodalom peremén
a néphez szól e szerzemény

Naptári jelige
(tartalma csak egy évre jó)

Észnek is, szívnek is
víg időre, bús időre,
Városban, faluban
a háznépnek jut belőle.

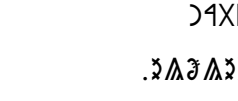

Égeraracsa, 2004. augusztus 22.

„Felkelt a nap, és úgy tűnt,
mintha most születne a világ”
Hodgson Franciska Eliza

Ne tovább !

Elfoglaltak az emberek,
izgágák is roppant;
Van olyan is, – nem tévedek – :
aki belerokkant.

„Diadalmas” életünk: kincs,
napjai zsúfoltak;
Percek, órák – ünnepünk nincs – :
egymásba torlódnak.

Sodró iram – évek telnek – ,
nő az ádáz hajsza;
Mondd csak! fogyó életednek:
lesz-e végül haszna?

Sorsod egyre csak mostohább,
életed is gyatra;
Állj meg, ember, ne menj tovább:
nézz hát fel a napra!

Égeraracsa, 1998. április 28.

„A bankó is elveszíti az értékét, ha
egyszer kivonják a forgalomból”
Krúdy Gyula

Nem kell bankó

Falevél száll, búcsú tangó,
Igazi tánc, az volna jó!
Hahó! hahó!
Búcsú tangó.

Deres a táj, befagy a tó,
Hullámzó víz, az volna jó!
Hahó! hahó!
Befagy a tó.

Puhán, lazán befed a hó,
Földre dunna, az volna jó!
Hahó! hahó!
Befed a hó.

Jó lépéshez nem kell mankó,
Egyenes út, az volna jó!
Hahó! hahó!
Nem kell mankó.

Barátsághoz nem kell bankó,
Igaz barát, az volna jó!
Hahó! hahó!
Nem kell bankó.

Suhl, 1997. december 5.

𝍈𝍝𝍚𝍇𝍘𝍚 𝍈𝍝𝍉	**Nem kérdez**
𝍘𝍝𝍝𝍚𝍘 𝍘 𝍈𝍉𝍝 𝍚𝍘𝍈 ¸𝍙𝍚𝍝𝍚𝍝𝍚 𝍘𝍇?	Ki tudja, mit hoz a jövő?
𝍝𝍚𝍚 𝍈𝍙 𝍇𝍙𝍝 𝍈𝍝𝍉 𝍐𝍘 𝍚𝍇𝍘𝍚 𝍈𝍝𝍉.	Nem kérd és nem vár az idő.
𝍉𝍙𝍘𝍝𝍝𝍈 𝍉𝍝𝍚𝍐𝍚𝍈𝍉 .𝍘𝍘𝍘 ¸𝍙𝍈𝍙𝍈𝍙𝍈𝍝𝍐𝍘	**Égeraracsa, 2002. június 9.**

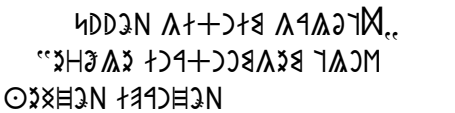

„Utólag mindig könnyű volt megmondani előre”
köznapi közhely

Nem tudjuk

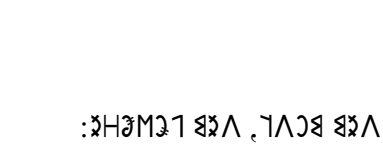

Amit nem tudunk sem most, sem jövőre:
mi az ember és mi lesz majd belőle?

Kispest, 1999. március 26.

Rend, komolyság, értelem
uralkodjék élteden!

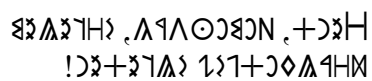

Nemesebb szándék nélkül

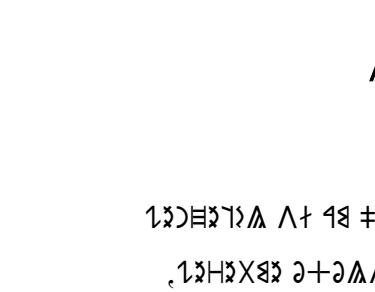

Bizony, bizony mondom, hogy ma is léteznek
közöttünk szép számban kallódó emberek,
akik mulatoznak, ha van rá, ha nincs ok,
nem jóravalók ők, alighanem lumpok.

Kispest, 2003. november 22.

„Gyenge ugyan, gyenge
a kis versmondócska,
elférne őnála
egy-két garasocska,
hóna alatt pedig
egy darab kalácska”
tréfás köszöntő

Névnapi köszöntő
(szájhagyomány alapján)

Vékony a cérnaszál, igen könnyen szakad,
Gyenge a két lábam, mindenbe' megakad.
nem mondhatok sokat:
„Gyenge” a nyelvem is,
nem mondok egyebet:
/soká' a(z)/ ……-at!
Éltesse az Isten
/soká' a(z)/ ……-et!

Kispest, 2002. január 24.

Magyarázat

…soká' Zsófiákat!
…a Katalinokat!
…soká' az Éviket!
…az Erzsébeteket!

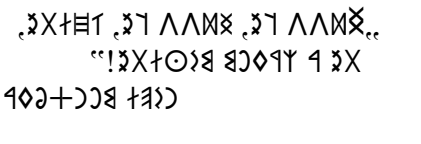

„Huss te, huss te, ízibe,
be a zsákom mélyibe!”
népi mondóka

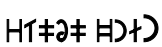

Nincs gyógyír

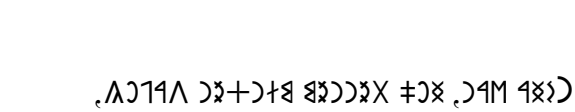

Néha van, hogy bennem minden sajog,
mintha a szívemben fájna a fog.

Kispest, 1999. december 12.

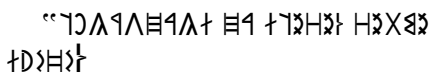

„Minden ember szereti az igazságot”
Széchenyi

Odaát van

A palánkon át azért másztam,
mert az igazság odaát van.

Kispest, 1997. március 26.

„Nincs veszve bármily sors alatt,
ki el nem csüggedett”
Vörösmarty

Okoskodás
(velőske)

Önmagamat vígasztalom:
Minden dolog, ahogyan van,
jóra fordul a világon.
Van számomra némi félő.
Ami aggaszt gondolatban:
az, hogy legtöbbször már későn.

Kispest, 2002. december 17.

Ott állt mögöttem	
A könyerem javát	
én már mögöttem,	
De valaki mindig	
ott állt mögöttem.	
Az életben ëgyre	
möntem mög gyüttem,	
De valaki mindig	
ott állt mögöttem.	
Embörökkel – érzöm –	
eddig jót töttem,	
De valaki mindig	
ott állt mögöttem.	
Összetornyosult a	
gond is fölöttem,	
De valaki mindig	
ott állt mögöttem.	
Mögtudom majd én is,	
ki állt mögöttem	
Akkor, ha elmondom:	
„Uram, möggyüttem!”	

Suhl, 1997. november 29.

Egyszerű módszer:
egészséges gyógyszer

Ölel a szív

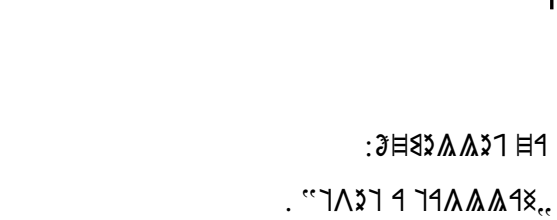

E világra az jellemző:
elhagyatva „hallgat a test” .
Hinni sem kell, csak ölelni,
tiszta szívből, hát ne légy rest!

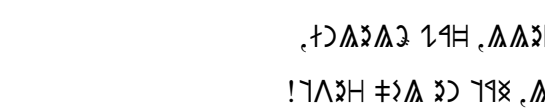

Kispest, 1999. január 4.

[illegible]	*Széllel bélelt fiatalja*
[illegible]	*jó, ha korán megtanulja*

[illegible]	**Összetéve ér valamit**

[illegible]	Lassabban, hé! Hóha, hóha!
[illegible]	Ne pattogj, mint kovácsbolha!
[illegible]	Legyen benned kis csigavér,
[illegible]	'Ki lassan jár, az tovább ér.
[illegible]	Ifjú meg vén egymásra hat:
[illegible]	Tettrekészség s tapasztalat.

[illegible]	**Égeraracsa, 2004. május 31.**

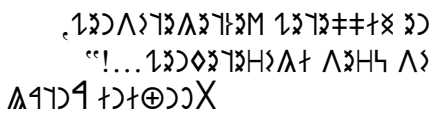

„…ne higgyetek vesztegetésnek,
és üres igéreteknek…!”
Bonfini Antal

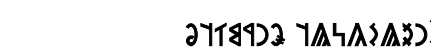

Önelégült önámító

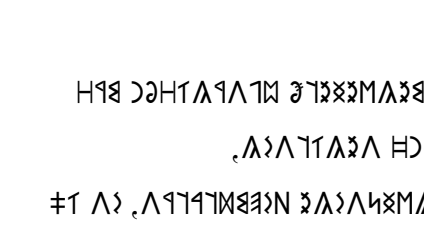

A megvehető újságírón már
nincs segítség,
Elvhűsége képmutatás, és így
hamis hűség.

Kispest, 2004. február 22.

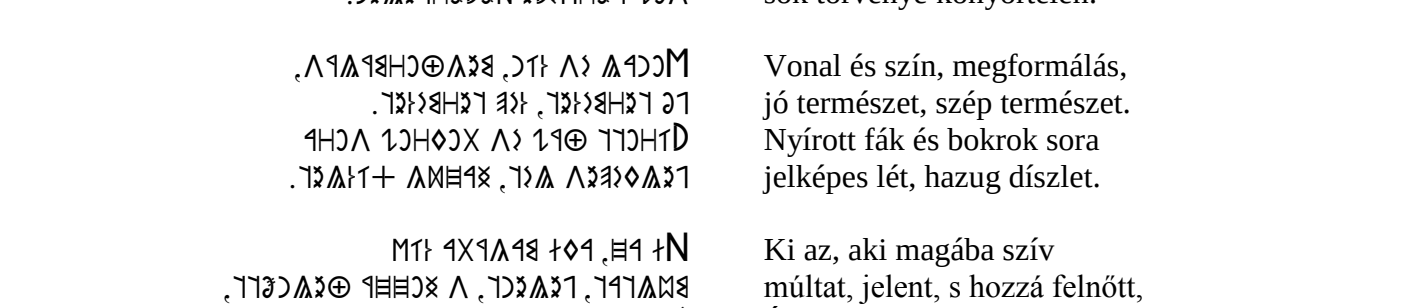

Lehetséges, hogy jó, szép és nemes,
ámde mindez csak ideiglenes

Önkínzó vallomás

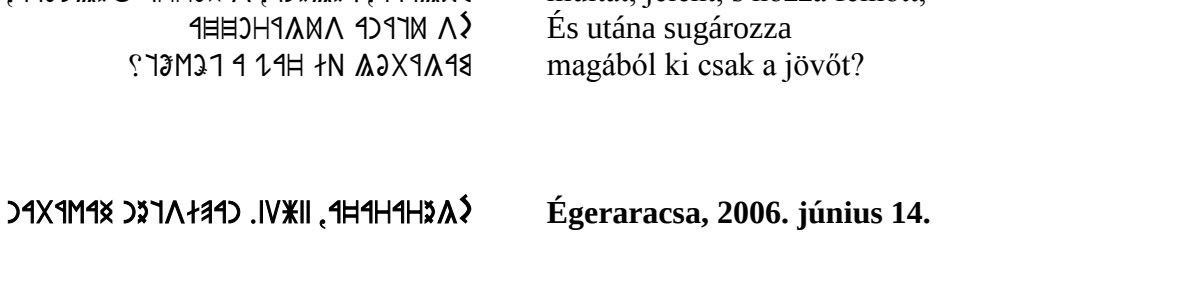

Végigfuthatsz a korokon,
az egésze történelem.
A társadalmi környezet
sok törvénye könyörtelen.

Vonal és szín, megformálás,
jó természet, szép természet.
Nyírott fák és bokrok sora
jelképes lét, hazug díszlet.

Ki az, aki magába szív
múltat, jelent, s hozzá felnőtt,
És utána sugározza
magából ki csak a jövőt?

Égeraracsa, 2006. június 14.

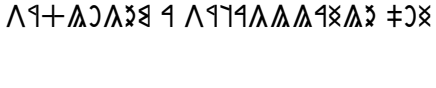

Nem hiszem, mi tűrés-tagadás,
hogy elhallgatás a megoldás

Őszintén szólva

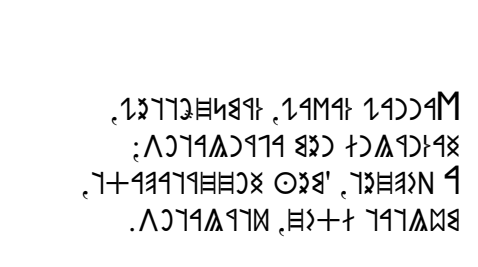

Vannak szavak, száműzöttek,
használni nem ajánlatos;
A képzet, 'mely hozzátapadt,
múltat idéz, utálatos.

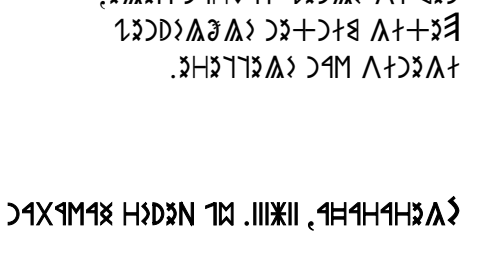

Ilyen szó az élettér is,
nem is élnek gyakran vele;
Pedig minden élőlénynek
igenis van élettere.

Égeraracsa, 2003. augusztus 3.

𐌰𐌷𐌴𐌼𐌻𐌰𐌾𐌳𐌳

Panaszvers

𐌹𐌳𐌰𐌾𐌿 𐌻𐌰 𐌻𐌾𐌼𐌻𐌰𐌽 : 𐌲𐌾+𐌼𐌳 𐌲𐌴𐌾 𐌹𐌿 𐌳 𐌷𐌾

Nő a fű, nem tudom: kaszálni ki fogja?

𐌰𐌾𐌼𐌾𐌾𐌳𐌾𐌾𐌾𐌾𐌾𐌲 𐌼𐌹𐌹𐌽 𐌲𐌴𐌾 𐌾𐌳'𐌷𐌰 𐌸𐌿

Így az'tán nem készül mostanában boglya.

𐌹𐌳𐌰𐌾+𐌼𐌳 𐌲𐌴𐌾 𐌹𐌷+𐌻 𐌷𐌳𐌲 : 𐌳𐌼𐌰𐌼𐌴𐌼 𐌻𐌽' 𐌹𐌰𐌾𐌾

Olyan, 'ki levágná: már idős, nem tudja,

𐌰𐌾𐌼𐌾𐌿 𐌷𐌾𐌷𐌴𐌹𐌽 𐌰 𐌹𐌳𐌷𐌾𐌼𐌴 𐌻𐌰𐌹 𐌷𐌰

Az, aki elbírná, a képernyő foglya.

– 𐌰𐌾+𐌾𐌾𐌲 𐌾𐌷𐌴 𐌻𐌰𐌹 𐌹𐌰𐌼 – 𐌲𐌳𐌼𐌰𐌼 𐌼𐌻 𐌰𐌹𐌾𐌳𐌾𐌾

„Hiába is vágnám – van, aki ezt mondja –

“!𐌰𐌾+𐌾𐌼 𐌼𐌳𐌲 𐌾𐌰𐌷 𐌾𐌴𐌲+𐌴𐌼 𐌹𐌾𐌼𐌼𐌰 𐌳𐌷𐌷𐌾𐌲 𐌾𐌴𐌷𐌾𐌻

Nincsen hozzá állat, legyen csak más gondja!”

𐌹𐌰𐌾𐌾𐌿 𐌻𐌰𐌾𐌴+𐌾𐌻𐌲 𐌷𐌳𐌲 – 𐌾𐌴𐌼𐌹𐌼 𐌹𐌹 𐌾𐌴𐌾𐌾𐌴𐌾 𐌹𐌹

Ép testben ép lélek – már mindenki fújja,

𐌰𐌾𐌾𐌿 𐌾𐌴𐌾𐌰𐌻𐌴𐌼𐌾𐌽 𐌹+𐌻 𐌰𐌷𐌼𐌰𐌼𐌷𐌾𐌲 𐌲𐌰

Ám mozgásra idő keveseknek futja.

:𐌰𐌾𐌷𐌾𐌻𐌰𐌰 𐌼𐌹𐌲𐌰𐌼𐌰𐌲 𐌹𐌼𐌹𐌻𐌾𐌼𐌰𐌲 𐌹𐌹+𐌷𐌹𐌻𐌼𐌴𐌲

Megkérdem másoktól, magamtól gyakorta:

“𐌹𐌰𐌾𐌷𐌾𐌹 𐌾𐌾𐌹𐌷+𐌾𐌹𐌷 𐌰 𐌼𐌹𐌾𐌻𐌰𐌾𐌷𐌾 𐌷𐌹𐌼 𐌰𐌼𐌾𐌹

„Hová lesz hazánkból a rendezett porta?”

𐌾𐌰𐌾𐌰𐌾 𐌾𐌹𐌾𐌻𐌷𐌹𐌰 .𐌼𐌼 𐌹𐌷𐌰𐌷𐌰𐌷𐌹𐌼𐌹

Égeraracsa, 2000. június 5.

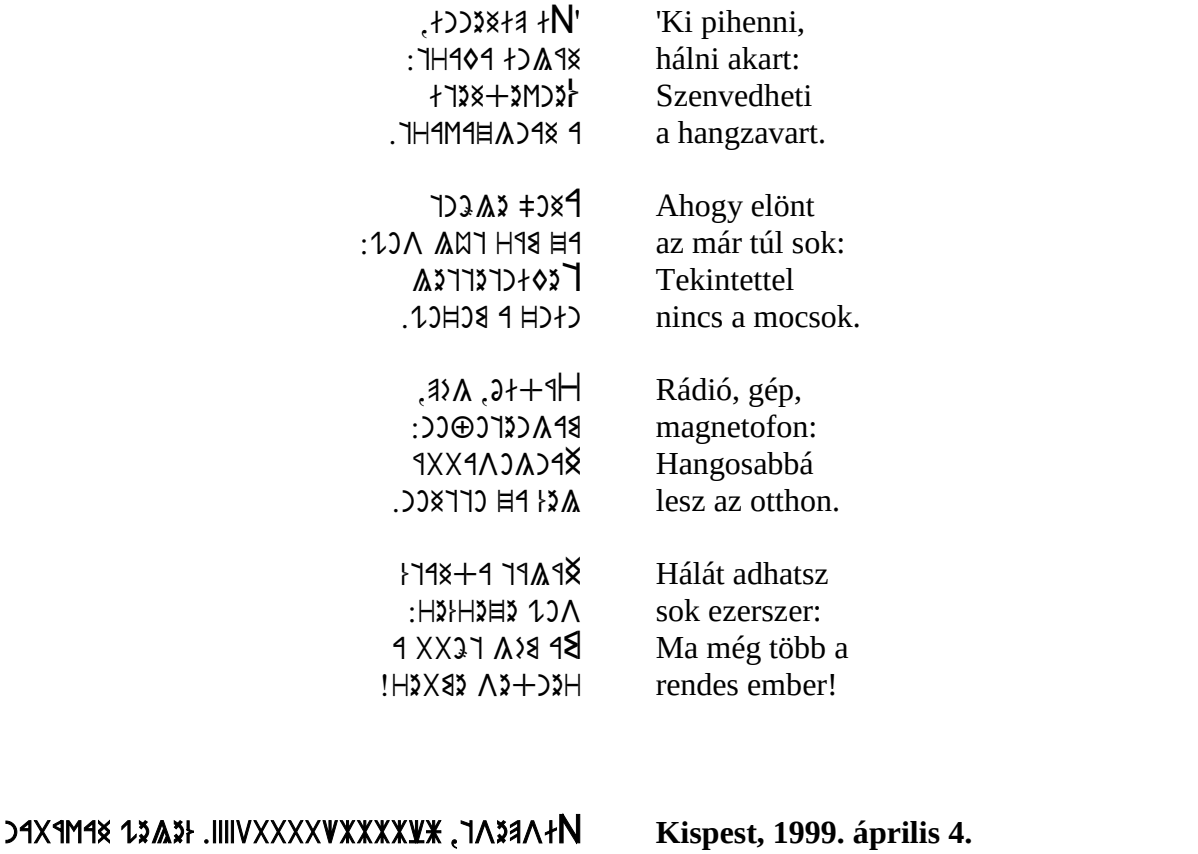

Zaj minden hang, 'melynek
meghallgatása kényszer

Panel

Hangzik a zaj,
szól a lárma:
Egyre jobban,
sok ez mára!

Fúr-faragva
nő a teher:
Átmegy rajtunk,
mint úthenger.

'Ki pihenni,
hálni akart:
Szenvedheti
a hangzavart.

Ahogy elönt
az már túl sok:
Tekintettel
nincs a mocsok.

Rádió, gép,
magnetofon:
Hangosabbá
lesz az otthon.

Hálát adhatsz
sok ezerszer:
Ma még több a
rendes ember!

Kispest, 1999. április 4.

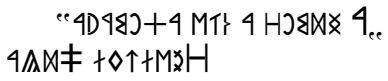

„A humor a szív adománya”
Reviczky Gyula

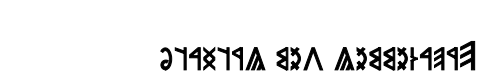

Pápaszemmel sem látható

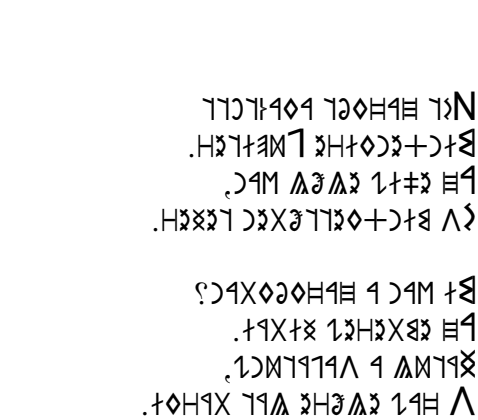

Két zacskót akasztott
Mindenkire Jupiter.
Az egyik elől van,
És mindkettőben teher.

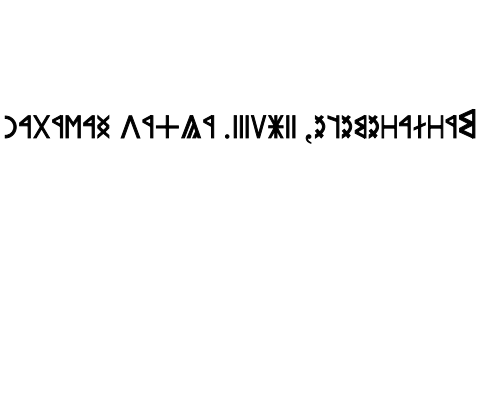

Mi van a zacskókban?
Az emberek hibái.
Hátul a sajátunk,
S csak előre lát bárki.

Máriaremete, 2008. július 11.

„Ha egy ember, akinek jövője van, meglátogat egy nőt,
akinek múltja van, gondolni kell a jelenre is,
hogy az elfogadható legyen és kifizetődjék”

P. C. Wren

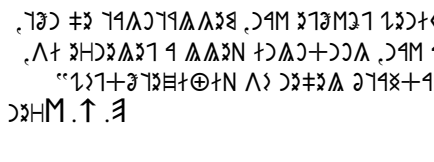

Pillanatvarázs

Álltam, néztem,	
Vártam, kértem.	
Talán szóltam,	
Vagy tán szótlan,	
Bénán álltam,	
Némán vártam.	
A perc nem áll,	
Hanem elszáll,	
Lesz újra múlt,	
'Mely kútba hullt.	

Kispest, 1996. február 28.

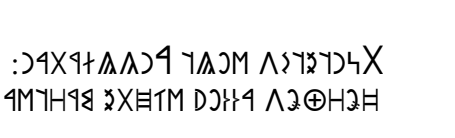

Büntetés volt Angliában:
csörfös asszony vízbe mártva

Pletykafészek

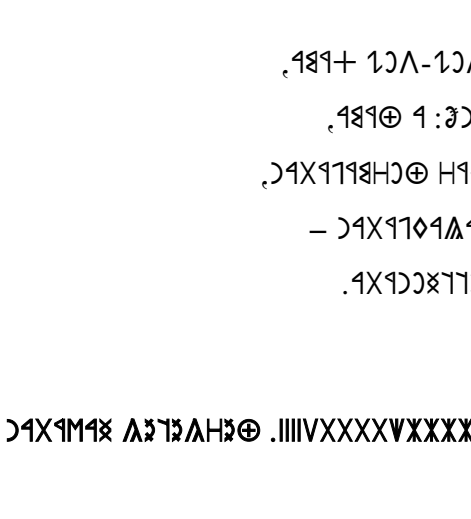

Szeretné azt sok-sok dáma,
hogy az istennő: a fáma,
– szárnyas madár formájában,
szárnyaló hír alakjában –
berepüljön otthonába.

Kispest, 1999. január 11.

𐲭𐲸𐲮𐲭𐲱𐲳𐲴	**Poétasors**
𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴 𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽𐲾	Úgy sodort a végzet, úgy sodort magával,
𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼.	mint a szél a tehetetlen falevelet.
𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽	A szabad akarat hiába ég lánggal,
𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼.	ha benne pille ég, mert mást nem tehetett.
𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼 .IIIIVXXXXVXXXXXXXX .𐲽𐲾𐲿𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴	**Égeraracsa. 1999. október 4.**

A magyar ember hamar hevül,
és hamar felejt, ez kiderül

Rossz szokás ?

Nem gondol az semmi rosszat,
aki káromkodik,
Csak ily módon vezeti le
az indulatait.

Nem kell erre tanítani
külön a jó magyart,
Velünk született képesség,
és sohasem zavart.

Szív szerinti káromkodás
szép s nem közönséges,
Ez a virtus is nemzeti,
'mely néha szükséges.

Van, aki csak kék úristent
szid Bajorországban,
S a magyarok jóistenét
kíméli hazánkban.

Van, 'ki sűrűn emlegeti
a jégen kopogóját,
S olyan is, 'ki kicifrázza
keserves világát.

Alkotmánynál is szilárdabb
a szép káromkodás,
Hiányt pótol, mert helyette
mi lehetne más?

Kispest, 2000. március 6.

„Kegyetlen az Idő: elmos minden nevet,
A Törvény teljesül, az Utókor nevet”
népi bölcsesség

Semmi sem örök

Gond nem él egyedül,
a gyönyör sem örök;
Bánat is elrepül,
akár az örömök.

Égeraracsa, 2002. április 8.

„Esztelen az, aki életét siratja,
és nem siratja meg az ifjúságát”
ismeretlen görög költő

Sétálni ment…

Az ifjúság sétálni ment,
Ezerszer élt a kegyetlen;
Igaz illet illemtelent,
Ám vissza nem tér sohasem.

Kispest, 2014. augusztus 3.

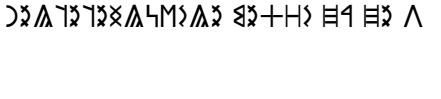

Érdeme van, azzal üzen nekem,
s ez az érdem elévülhetetlen

Sietős surranások segítője

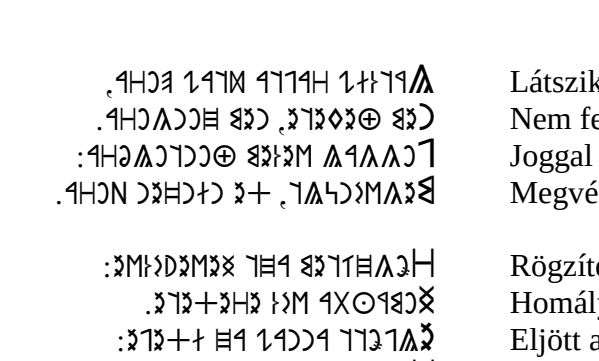

Látszik rajta utak pora,
Nem fekete, nem zongora.
Joggal veszem fontolóra:
Megvénült, de nincsen kora.

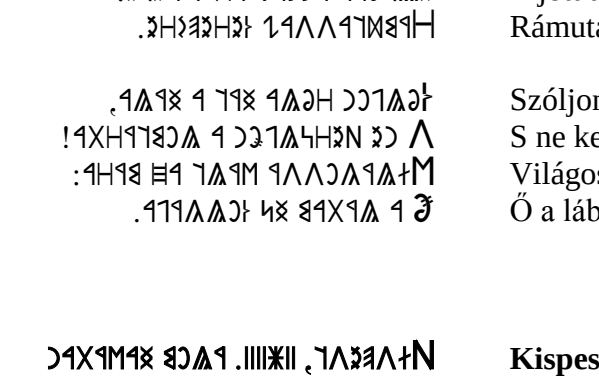

Rögzítem azt hevenyészve:
Homályba vész eredete.
Eljött annak az ideje:
Rámutassak szerepére.

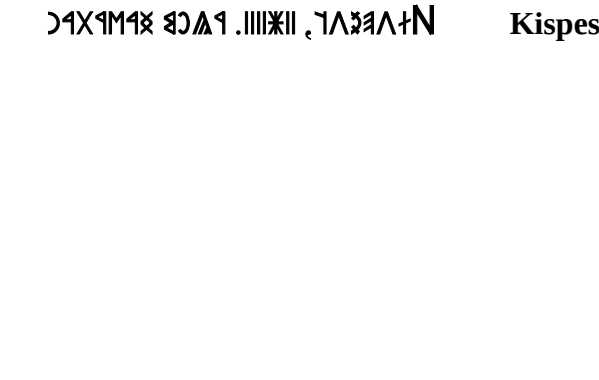

Szóljon róla hát a hála,
S ne kerüljön a lomtárba!
Világossá vált az mára:
Ő a lábam hű szolgája.

Kispest, 2004. december 23.

A harangot félreverem:
jöjjön vissza az értelem!

Siettetném

A hülyeség tornya ma még egyre csak nő,
Bár rombolja az ész s hű társa az idő.

Kispest, 2007. április 5.

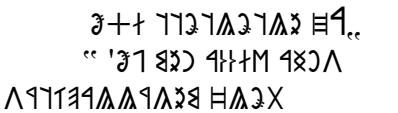

„Az eltöltött idő
soha vissza nem jő’ ”
bölcs megállapítás

Sűrű csend van

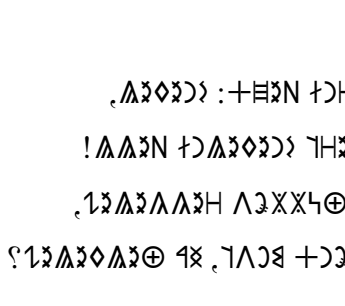

Ha a víz forrni kezd: énekel,
tűz dalol, mert énekelni kell!
Hol vannak a füttyös reggelek,
s miért van csönd most, ha felkelek?

Kispest, 2002. november 24.

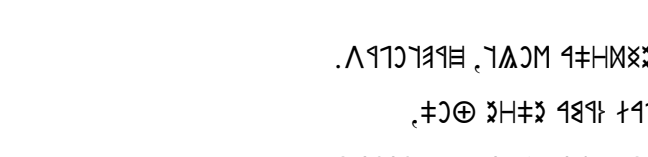

*A **századév** a helyes,*
az évszázad németes

Századév búcsúztató
(velőske)

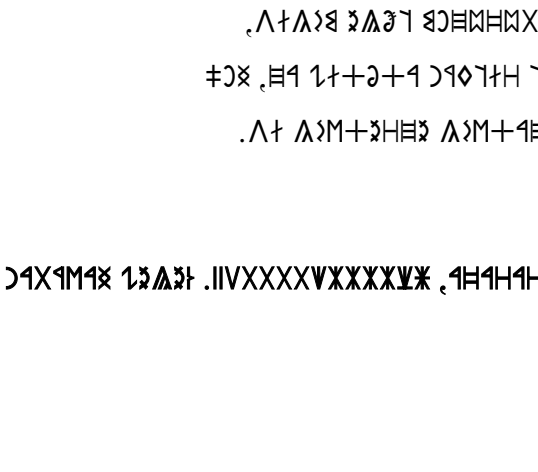

Hebehurgya volt, záptojás.
Napjai száma egyre fogy,
s vajon milyen a folytatás?
De búcsúzom tőle mégis,
Mert ritkán adódik az, hogy
a századvég ezredvég is.

Égeraracsa, 1997. április 22.

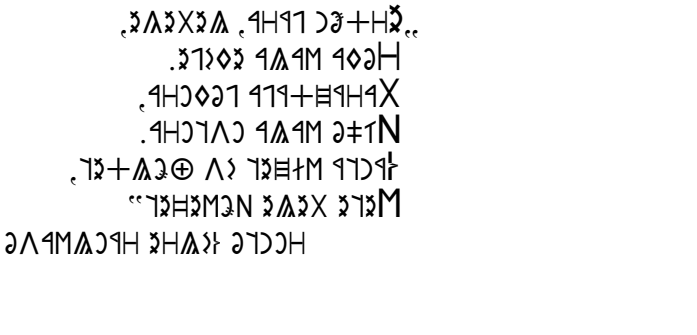

„Erdőn jára, lebege,
Róka vala ekéje.
Barázdája jókora,
Kígyó vala ostora.
Szántá vizet és földet,
Vete bele kövecset”
rontó szélre ráolvasó

Szél száll szómmal

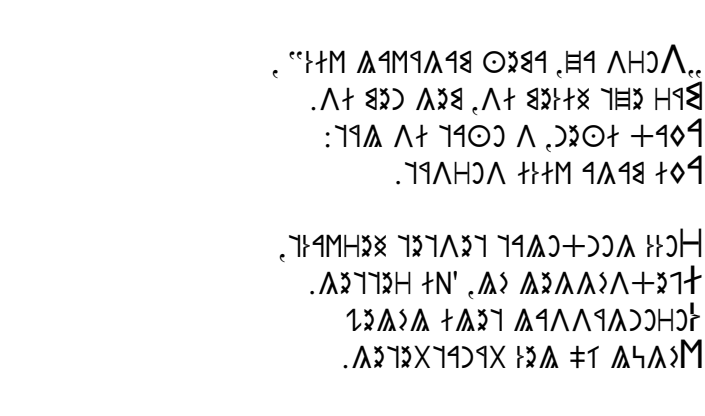

„Sors az, amely magával visz” ,
Már ezt hiszem is, meg nem is.
Akad ilyen, s olyat is lát:
Aki maga viszi sorsát.

Rossz gondolat testet hervaszt,
Ijedséggel él, 'ki retteg.
Szorongással teli lélek
Végül így lesz bánatbeteg.

Kispest, 2003. március 31.

Kedves ünnep a disznótor:
jólesik a vacsora s bor

Szíves kínálás

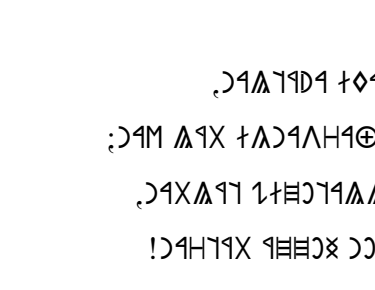

Élhetetlenkedik, mint aki anyátlan,
mint aki nem tudja, hogy farsangi bál van;
Pompás hurka, kolbász illatozik tálban,
ne kéresse magát, fogjon hozzá bátran!

Kispest, 2000. december 18.

[illegible]	*Bármilyen drága a fésű, nem tud segíteni azon, aki már megkopaszodott*

[illegible]	**Szívvidító**

[illegible]:	Szemvidító, szívvidító:
[illegible].	lányokon a pirosító.

[illegible]	**Kispest, 1998. december 17.**

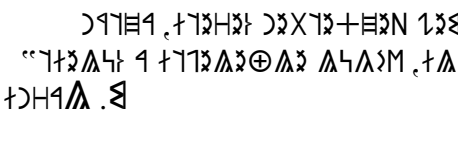

„A gyermek kezdetben szereti, aztán elítéli, végül elfelejti a szüleit”
M. Larni

Talán visszajön

Az életem végén
ott van a tábla:
„Máshoz kell fordulnod,
ne várj hiába!”

Égeraracsa, 2007. május 28.

Nagy a föld hatalma
felettünk, s igaz ez,
Tudd meg azt, hogy por vagy,
és majd porrá leszesz

Tárgyak álnoksága

A lélek harcol az anyaggal
hiábavalóan,
Örökké ismétlődik ez a
mindennapjainkban.

Küzd a szobrász, háziasszony és
a mérnök is vele,
Eleven erő és a holt tárgy
szánalmas küzdelme.

Hatalomért az anyag felett –
ez, amiért buzgunk,
Ámde egy csepp jóindulat
sincs bennük irántunk.

Minden tárgynak s az össz' szerszámnak
megvan álnoksága,
A törekvés, hogy barát legyen
mindeddig hiába.

Meglepő dolgot visznek véghez
egyszer benn, másszor kinn,
Ütheted fejed a falba, de
nem segít az semmin.

Égeraracsa, 2010. augusztus 28.

Ha kevéssé érdekel,
szót sem érdemel

Távol áll tőlünk

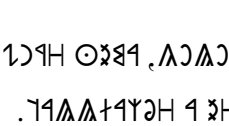

Van sok furcsa dolog, amely ránk úgy hat,
mint náthás emberre a rózsaillat.

Égeraracsa, 2004. június 17.

Most fogta fel Pityi Palkó:
más az igaz, más a való

Tehetetlenség

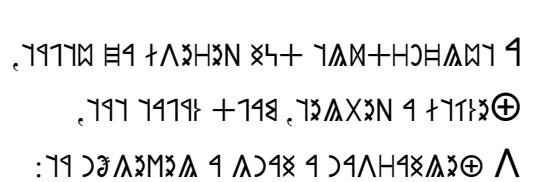

A túlcsordult düh keresi az útját,
Feszíti a keblet, majd szájat tát,
S felharsan a hang a levegőn át:
– A fűzfánfütyülős rézangyalát!

Égeraracsa, 2004. május 14.

„Ami sok, megárt”
Hippokratész

Tétlen bánkódás

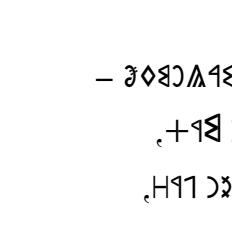

Az emberi szív – mint malomkő –
a Van -t őrli, ha van Mád,
A nélkül csupán üresen jár,
elemésztve önmagát.

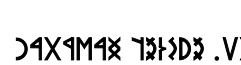

Pestszentlőrinc, 2015. november 27.

Aki nem tud nevetni felszabadultan, az
vagy rossz ember lehet, vagy boldogtalan

Tetszeni akarsz ?

Komoly képű lány angyalarcába
hamar bele lehet szeretni,
Ám ha a nevetést nem ismeri,
kiszeret belőle mindenki.

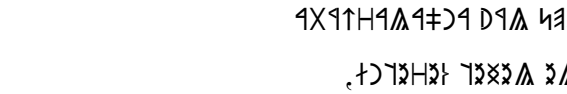

Égeraracsa, 2004. július 9.

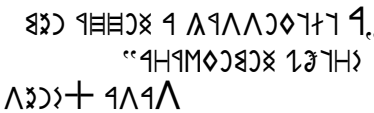

„A titkosság a hozzá nem
értők homokvára”
Shasha Dénes

TI - tudjá - TOK ?

Lehet titok a mosolyban,
A bimbóban és a porban,
Elborongó, víg felhőben,
Régmúltban és a jövőben?

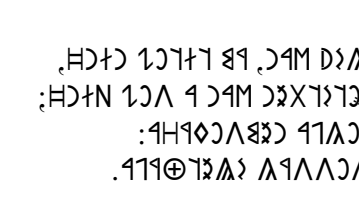

Csak igény van, ám titok nincs,
Még sötétben van a sok kincs;
Beragyogja nemsokára:
Világosság életfája.

Égeraracsa, 2000. június 2.

„Micsoda rettenetes szenvedélyeket tud kavarni
a szerelmi féltékenykedés az emberek közt"
Tersánszky

Toporgó toborzó

A kis fészek őre
érzékeny a hőre.
Épp ezért nem dőre
leszállni egy kőre.
Inkább ül tetőre
s trillázik a csőre.
Nem lesz többé pőre
csak úgy nyakra-főre.
Les közben a nőre,
mint színes jövőre.

Égeraracsa, 1996. szeptember 12.

„A hirtelen, esztelen cselekedet
néha sikert arat, ugyanakkor,
amikor a megfontolt és józan
eljárás balul üt ki”
Voinich Oszkár

Törpe bánatok

Ha nincs tavasz, költő sincsen,
s eszményképek színtere,
Pedig van több enémű még:
ábrándozók tömege.

Ismeretlen tájakra hív
a felébredt szomjúság:
Csalódott szívű lányoknak
s ifjaknak a kalandvágy.

Az elkeseredésük nagy,
és elégedetlenek;
A baj okát a mában látják,
s hátrálna e két sereg.

„Új életet kell kezdeni!
igénytelent” – ezt hallom.
Kérdés csak az, hogy megszűnik
így a világfájdalom?

Égeraracsa, 2007. október 1.

„A gonoszok magukban hordják
poklukat életükön át”
Locke Vilmos János

Történelem és mese

A történelmet csak Isten tudja,
az ember meg éli.
A mesét pedig az ember írja,
s erkölcsös és régi.

Történelmünket, 'mely erkölcstelen,
Isten alakítja.
Véres zsarnokok gaztetteinek
nincsen megtorlása.

Ám a mese jól befejezett mű,
erényes, hogyha kész.
Gonosz és a bűn sorsa benne egy:
gyötrelmes büntetés.

Kispest, 2006. december 7.

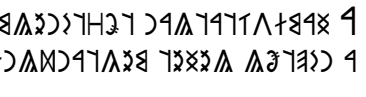

A hamisítatlan történelmet
a néptől lehet megtanulni

Történelmet írunk

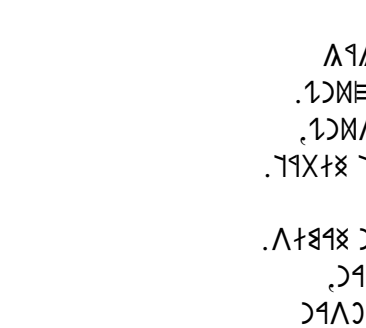

Átrohanva gázol világ
Életünkben, 'hol utazunk.
Olyan Szellem az utasunk,
Amely gyakran vét most hibát.

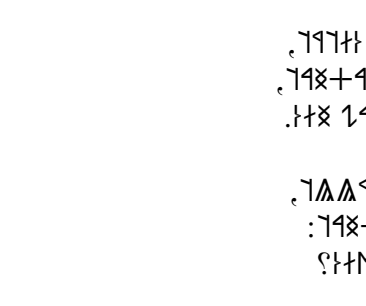

Becsvágyon túl minden hamis.
Oktalanul, nem okosan,
Jogtalanul folytonosan
Történelmet írunk ma is.

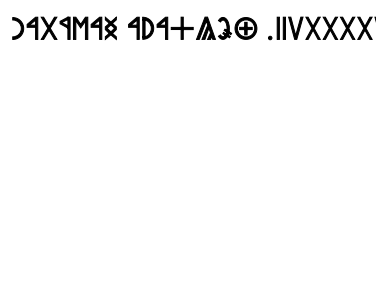

Az Ítélet tart majd szität,
'Melyen bárki fennakadhat,
'Ki bizonyít is, nemcsak hisz.

A túlhúzott óra megállt,
Az Élet így nem haladhat:
Az időtlen út hova visz?

Égeraracsa, 1997. szeptember 23.

„Ami elmúlt, nem jön vissza,
Éljen, éljen a muslica!”
Ismeretlen szerző

Túl sok – túl kevés

Világból az ember nagyon hamar kinő,
túl sok itt az öröm, túl kevés az idő.

Kispest, 1996. december 31.

„Az, ami szép, örök gyönyörűség”
Keats János

Utak a művészetben

(filológusok és esztéták figyelmébe)

Megmutatni mindig mindent,
vagy csak belemagyarázni.
A tudomány érdeme hoz
boldogságot? – kérdi bárki.

Az út akkor lehetséges,
ha tisztázott előbb a cél.
Az élettől távol áll az,
'ki nem alkot, hanem szemlél?

Megmérni a múltat s jelent:
kibányászni az értéket.
Holt árnyak közt kósza kis árny
a megőrző emlékezet.

Lemondva a tudományról
a művészet marad épen.
Kézikönyvek, lexikonok
sora vész el hosszú lében.

Az életet nem csak élni,
de élvezni is szomjazom.
Az elpusztult szépség sorsa
már így lesz örök fájdalom.

A remekművet szemlélni kell,
továbbadni – fájni érte.
Átéled vagy megalkotod
művészként, hogy más is értse.

Újpest, 2012. május 4.

„Szomorúan jár,
aki mástól vár”
népi mondóka

Út-álom
(velőske)

Tisztán látni: az ám a jó!
Azért sötét még az utunk,
mert kevés a jól látható.
Kihaltak már az istenek.
Megoldani, 'mit nem tudunk,
csak az álmok segítenek.

Égeraracsa, 2000. szeptember 27.

„Valahun egy varjú károg;
Ide s tova botorkálok.
Sír a lovam, sírok magam;
Az haragnak napja ma van”
népdal

Utolsó ítélet

Lesz egy nap: a harag napja,
valaki azt számon tartja.
Isten mond álljt a világra,
végét veti, nem is bánja.
Ki az, aki ezt kimondja?
hát a Dávid meg Szibilla.

Égeraracsa, 2001. szeptember 3.

A görög kozmosz (világegyetem) szó szerint azt jelenti: rendezett egész

Üzenet az űrből

Üzenetet kaptunk,
kódolva érkezett.
Az űrön keresztül
jött meg az üzenet.

Mit is tegyünk vele,
hogyan értelmezzük?
Sokan sokféleképp,
s benne mi mitől függ?

Sablon az út hozzá,
más elme kell – talán?
Vagy csak számítógép
kód lesz gépzongorán.

Égeraracsa, 2010. november 4.

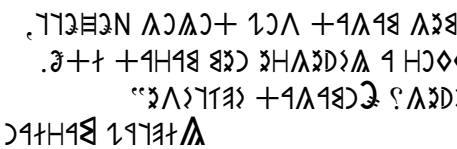

„Ne oszd meg magad sok dolog között,
mert akkor a lényegre nem marad idő.
Mi a lényeg? Önmagad építése”
Lipták Mariann

Válaszra vár ?

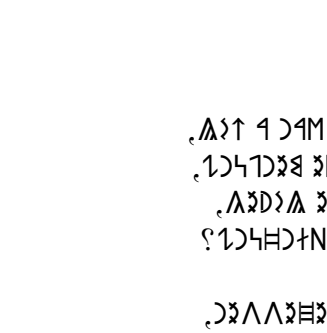

Hol van a cél,
merre menjünk,
van-e lényeg,
mi a kincsünk?

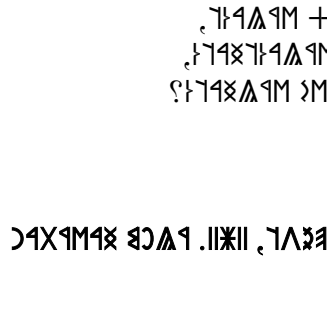

Mi vezessen,
ki ad választ,
mit választhatsz,
s mivé válhatsz?

Kispest, 2002. december 3.

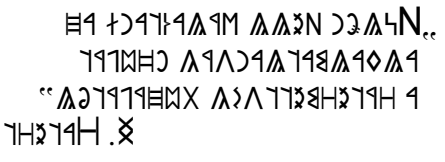

„Külön kell választani az
alkalmatlanság ocsúját
a rátermettség búzájától”
H. Rathert

Való vagy nem való ?

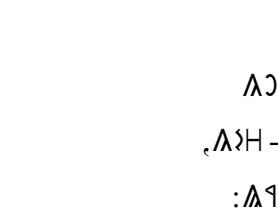

Erkölcstelen dolog
pénzért írkálni — rég,
Ám ha jó célt szolgál:
megvan rá a mentség.

Filatorigát, 2013. június 11.

„Az élet túl rövid ahhoz,
hogy komolyan vegyük”
A. J. Cronin

Való világ

A világunk nem más, mint egy hosszú álom.
A rövid életet, amely lehet árnyalt,
Megfejteni nem tudom, nem is akarom.

Kispest, 2014. október 19.

„Nyakra-főre rohanó világesemények –
a jelen forró, lázas időszakban –
nem is épp gyomornak való becsinált”
Bernát Gáspár

Változatos étlap

Adósságom törlesztve most felsorolom
ételeink népi nevét más módokon.
Hétfői napon volt kutyatök savanyún:
burgonyafőzelék neve volt ez falun.
Keddenként került sor a tót miatyánkra,
e névre hallgatott a hajdinakása.
Szerdán megehették a macskanadrágot,
ez a tészta-féle az, amelyik sodrott.
Csütörtökön homok jöhetett asztalra,
ez pedig nem volt más, mint a búzadara.
Pénteken a cigánykávé következett,
ez csak a fekete, olcsó bab lehetett.
Szombaton finom ebéd készült sörétből,
ez volt az a borsó, amely keményszik, ha fől.
Végül vasárnap jelent meg a suszterfánk,
a héjában sült krumpli így maradt reánk.

Kispest, 2013. február 4.

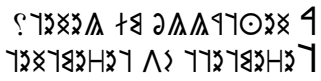

A helytálló mi lehet?
Teremtett és teremthet

Változó valóság

Építés – pusztítás:

Ez is az ember „műve” .

Melyik jellemző rá,

Melyik az igazi énje?

Kispest, 2004. március 27.

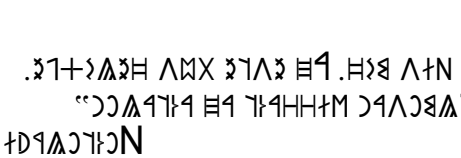

„A kis mécs. Az este bús cselédje.
Álmosan virraszt az asztalon”
Kosztolányi

Van még ?

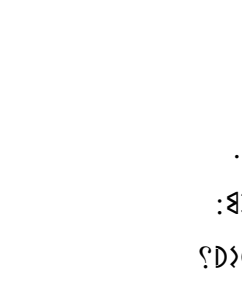

Túlélni a sötétséget,
túlélni, mert van remény.
A homályban rosszul látom:
van itt még más gyertyafény?

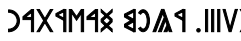

Kispest, 1998. december 21.

„A világ sok mindenre hajlandó
és képes, csak hinni nem akar”
Rákosi Viktor

Várakozással teli

Köszöntöm az első napot,
'mely vállamra múltat rakott.
Ez az év is, mint a többi,
napjait majd velem tölti.

Hátam mögé minek nézzek?
nincs ott semmi, 'mit idézzek.
Bármi is jön vendégségbe,
most még homály a látképe.

Nem maradok azért – nem én! –
folytatásos családregény!
Ó év elvitt minden átkot,
új év vált meg minden álmot.

Mi várható bizonyosan?
jövőd sejlik csillagokban:
Emelkedjél, ne hullj térdre,
és ne csak nézz, láss is végre!

Kispest, 2004. január 8.

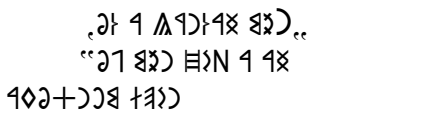

„Nem használ a szó,
ha a kéz nem jó”
népi mondóka

Végre váljunk emberré !

Az emberi értelem már
egyet-mást megalkotott,
de magához való észre
szert tenni még nem tudott.

Kispest, 1999. január 30.

„Az ember ül a moziban, és várja, hogy
amit már előre tud, megtörténjék”
Saroyan Vilmos

Vetítővásznú világ

Szemben a ház lakatlan,
A köd: felhő magasban,
Szikrázik az esti fény,
Ülünk a lét peremén.
Nesz leng s ketyeg eleven…

Némák, mint az avarok,
Egy szép mosolyt most rádhagyok,
Bajvíváshoz ott a pást,
Cica visz ősrobbanást.
Nesz leng s ketyeg eleven…

Olajhordón dobolok,
Homok alatt nappalok,
Üres páncél lehetett,
Vetett három bukfencet.
Nesz leng s ketyeg eleven…

Körbevonul vastag szám,
Húr izzik a zongorán,
Kék hűvösben nagy rakat
Megbűvöl egy tapodtat.
Nesz leng s ketyeg eleven…

Tóban van a gondolat
Öltözetlen Hold alatt,
Félelmetes kiáltás,
Őszintén szólj → tehát láss!

Nesz leng s ketyeg eleven:
Tűz gyulladt a lelkemben.

Filatorigát, 2013. április 30.

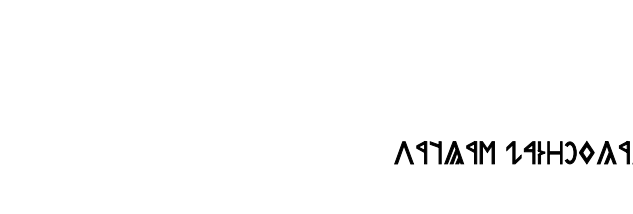

A veszély sosem jelenti
be magát előre

Világkorszak váltás

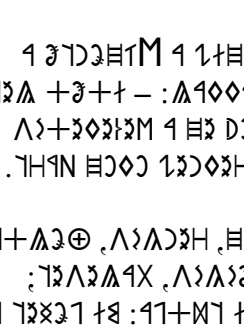

Vitázik a Vízöntő a
Halakkal: – idődd lejárt!
Bizony ez a veszekedés
embereknek okoz kárt.

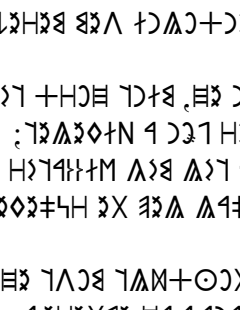

Árvíz, rengés, földcsuszamlás,
erdőégés, baleset;
És ki tudja: mi jöhet még?
rágondolni sem merek.

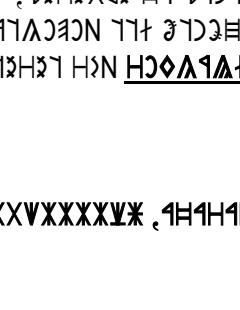

Olyan ez, mint zord tél után,
'mikor jön a kikelet;
De a tél még visszatér és
faggyal lep be rügyeket.

Megbolydult most ez a Világ,
rajzanak az emberek;
A Vízöntő itt kopogtat:
új **világkor** kér teret.

Égeraracsa, 1999. augusztus 18.

„A gondolat szellemi aranyrög olyan földben,
amelyen már sok agyvelő ekéje szántott”
Mark Twain

Visszatekintés

Nagy az idő óceánja,
túlnéz minden jelenvalón:
vissza a távoli múltba.

Távolodnak századevek,
és ahogyan távolodnak,
egymáshoz közelebb érnek.

Elmúlt korok, birodalmak
szakadatlan áradata:
keletkeznek, majd elmúlnak.

Öröm – bánat, élet – halál,
titokzatos magányosság
feltámad és elébed áll.

Ősvilági látóhatár
távolságot tart az űrben,
s elmúlt napok emléke vár.

Halhatatlanná lett a test
a teremtésnek hajnalán,
s minden megvolt mához képest.

Az érthetetlen nem kevés,
szív és az ész képessége:
belső látás s emlékezés.

Filatorigát, 2011. december 8.

„A pallérozott elme számára a halál nem más, mint egy új kaland kezdete”
Rowling Johanna Katalin

Zsémbelődés

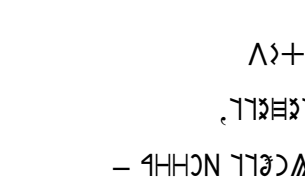

Szerintem az öregedés
egyáltalán nem létezett,
Az embernél – felnőtt korra –
csak túl sok az emlékezet.

Égeraracsa, 2001. május 22.

Kis magyarázat a versekhez

*A **mottók** – (általános gondolatot kifejező tömör idézetek) valamilyen módon kapcsolódnak az alapgondolathoz. Az aláírás nélküliek saját alkotások. (mítosz → hitrege, legenda → csodarege, epigramma → velőske)*

***Népmese** – a nép ajkán született, vagy külföldről átvett elbeszélés.*
***Néprege** – valóságos személyhez vagy tárgyhoz kapcsolódó meseszerű történet.*
***Hitrege** – a világ keletkezéséről, természeti jelenségekről szóló olvasmány.*
***Csodarege** – Istenhez, Jézushoz, szentekhez és csodákhoz fűződő (olvasandó) esemény.*
***Monda** – népi emlékezeten alapuló <u>történelmi valóságot</u> feldolgozó hagyomány.*

A mottóknál feltüntetett nevek magyaros változata:

Karl Immermann – Immermann Károly, Cesare Lombroso – Lombroso Cézár,
Lothar Kusche – Kusche Lotár, Raymond Smullyan – Smullyan Rajmund,
Francis Bacon – Bacon Ferenc, Charlotte Brontë – Brontë Sarolta,
Małgorzata Musierowicz – Musierowicz Margit, Oscar Wilde – Wilde Oszkár,
Bo Carpelan – Carpelan Bodó, Johannes Lehmann – Lehmann János,
Claudia Graf – Graf Klaudia, Enrico Castelnuovo – Castelnuovo Henrik,
Su Towsend – Towsend Zsu' , Grazia Deledda – Deledda Grácia,
John Muir – Muir János, Frances Elisa Hodgson – Hodgson Franciska Eliza,
Roland Gööck – Gööck Lóránt, Francesco Petrarca – Petrarca Ferenc,
Heinrich v. Ofterdingen – Ofterdingen Henrik, Immanuel Kant – Kant Immánuel,
Walter Sperling – Sperling Valter, Guy de Maupassant – Maupassant Vitus,
Eliška Horelova – Horelova Eliza, Camille Flammarion – Flammarion Kamill,
Jerome K. Jerome – Jerome Klapka Jeromos, William Blake – Blake Vilmos,
Johann Wolfgang v. Goethe – Goethe W. János, Otto v. Bismarck – Bismarck Ottó,
Vlagyimir Maskov – Maskov Vladimir, Eric Linklater – Linklater Erik,
Dimitar Korudzsiev – Korudzsiev Demeter, Theodor Fontane – Fontane Tódor,
Marlene Dietrich – Dietrich Marléne, Henry van Dyke – Dyke Henrik,
Stephen Leacock – Leacock István, Friedrich v. Schiller – Schiller Frigyes,
Luigi Capuana – Capuana Lajos, William Wordsworth – Wordsworth Vilmos,
Conrad Ferdinand Meyer – Meyer Konrád Ferdinánd, Robert Frost – Frost Róbert,
Hans Christian Andersen – Andersen Jani Krisztián, Victor Hugo – Hugo Viktor,
Antonín Rükl – Rükl Antal, Henry-Frederic Amiel – Amiel Henrik Frigyes,
Oliver Wendell Holmes – Holmes Olivér Vendel, Stanisław Lem – Lem Szaniszló,
Robert Musil – Musil Róbert, Charles Robert Darwin – Darwin Károly Róbert,
Heinrich Heine – Heine Henrik, Paul Valéry – Valéry Pál, Karl May – May Károly,
Etienne Rey – Rey István, Joanna Kathrin Rowling – Rowling Johanna Katalin,
Joseph Joubert – Joubert József, François Villon – Villon Ferenc
Jonathan Swift – Swift Jónás, Louis Bromfield – Bromfield Lajos,
Giuseppe Mezzofanti – Mezzofanti József, Franz Jahn – Jahn Ferenc,
Henri Bergson – Bergson Henrik, Josef Klepešta – Klepešta József,
John Keats – Keats János, Miguel Cervantes Saavedra – Cervantes Saavedra Mihály,
Christian Morgenstern – Morgenstern Krisztián, Otto Jespersen – Jespersen Ottó,
Pedro Calderón de la Barca – Barca Calderón Péter, Jules Renard – Renard Gyula,

Konrad Lorenz – Lorenz Konrád, Lev Nyikolajevics Tolsztoj – Tolsztoj Leó,
Dennis Shasha – Shasha Dénes, Georg Bernard Shaw – Shaw György Bernát,
Lewis Wolpert – Wolpert Lajos, Pedro Antonio de Alarcon – Alarcon Péter Antal,
Adam Wiśniewski-Snerg – Wiśniewski-Snerg Ádám, Jean Calvin – Kálvin János,
Théodore de Banville – Banville Tivadar, Alekszandr Beljajev – Beljajev Sándor,
Theodor Storm – Storm Tódor, Théophile Gautier – Gautier Teofil,
Karl Neumann – Neumann Károly, Alphonse Daudet – Daudet Alfonz,
Igor Roszohovatszkij – Roszohovatszkij Igor, Bertold Brecht – Brecht Bertalan,
Emily Brontë – Brontë Emilia, Jean François Paul de Gondi Retz – Retz Pál,
Nichols Beverley – Beverley Miklós, Antonio Bonfini – Bonfini Antal,
Tadeusz Dołega-Mostowicz – Dołega-Mostowicz Tádé, David Lodge – Lodge Dávid,
Karel Čapek – Čapek Károly, Erich Kästner – Kästner Erik,
William John Locke – Locke Vilmos, Adam Mickiewicz – Mickiewicz Ádám,
Marie-Catherine 'D Aulnoy – D' Aulnoy Mária Katalin, Jack London – London Jani,
Charles Batteux – Batteux Károly, Richard Katz – Katz Richárd,
John Steinbeck – Steinbeck János, Charles Baudelaire – Baudelaire Károly,
Bernard Fontanelle – Fontanelle Bernát, José Gutierez – Gutierez József,
Friedrich v. Schelling – Schelling Frigyes, Francis Jammes – Jammes Ferenc,
George Enescu – Enescu György, Alexandra David-Neel – David-Neel Alexandra,
Ludwig Wittgenstein – Wittgenstein Lajos, Rudolf Stratz – Stratz Rudolf,
Mary T. Browne – Browne Mária T. , Alexander Puskin – Puskin Sándor,
Philip Sidney – Sidney Fülöp, William Saroyan – Saroyan Vilmos,
Wilkie Collins – Collins Vilmos, Cornell Woolrich – Woolrich Kornél,
Nataly Eschstruth – Eschstruth Natália, Matilde Serao – Serao Matild,
François Rochefoucauld – Rochefoucauld Ferenc, Hal Clement – Clement Henri,
Andre Gide – Gide Endre, Honor Tracy – Tracy Honória,
William Robertson – Robertson Vilmos, Eric Knight – Knight Erik,
Benjamin Franklin – Franklin Benjámin, Harry Harryson – Harryson Henri,
Christine Breden – Breden Krisztina, James Jeans – Jeans Jakab,
Maurice Leblanc – Leblanc Móric, Henryk Sienkiewicz – Sienkiewicz Henrik,
Lev R. Sejnyin – Sejnyin R. Leó, Daniel De Foe – De Foe Dániel,
Emil Gaboriau – Gaboriau Emil, Edna Ferber – Ferber Edina,
Mihail Zoscsenko – Zoscsenko Mihály, Karl Theodor Körner – Körner Károly Tódor,
Wilham Collins – Collins Vilmos, Felix Salten – Salten Félix,
Henry King – King Henrik, Siegmund Freud – Freud Zsigmond,

Tartalomjegyzék

(vegyes versek)

1995

Lehetőség

1996

A lányok talányok
Pillanatvarázs
Helyzetkép
Mi elől – hová menekül…?
Csak ennyi?
Toporgó toborzó
Kívánság
Ki válaszol?
Állj meg!
A sármelléki pusztítás…
Túl sok – túl kevés

1997

Hová illik – hová nem?
A cipőfűző
Felváltható?
Egy szó elég?
Odaát van
Századév búcsúztató
A megalkuvó
A vágy
Történelmet írunk
Ilyen?
Megtudod majd
Ott állt mögöttem
Nem kell bankó
Más…

1998

Fényváró
Lélekrajz
Hol vagy, ember?
Ne tovább!
Mosolyogj!
Kényszercselekvő
Kérdés
Macskajaj
Legyünk
Szívvidító
Van még?

1999

Melyik lehet?
Ölel a szív
Merről?
Pletykafészek
Végre váljunk emberré!
Elvtelenül
Nem tudjuk
Panel
Méltatlankodás
Angyalok?
Melyik jobb?
Világkorszak váltás
A változás
Poétasors
Adjak – ne adjak?
Megbocsáthatatlan?
Nincs gyógyír

2000

A teremtés titka
Lehet benne valami
Jobb…
Az érzékfeletti Hold-dal
Rossz szokás?
Bárgyú?
Ha akar!
TI – tudjá – TOK
Panaszvers
Képernyő előtt
Hihihi!
Felhőhajtó
A harang dala
Út-álom
Kérdezem – elmondom
Árassz fényt!
Szíves kínálás

2001

Érzelemvilágunk
Zsémbelődés
A gyáva
Boksák mellett
Utolsó ítélet
Még keresem
Helyrebillen
Megállapítás
Bajkeverő

2002

Hazatérés
Névnapi köszöntő
Gyertyaszentelőn
Különös rendszer
Hol a mérték?
Semmi sem örök
Elevenbe vág
Elhamvad?
Nem kérdez
Kellemetlen kellemtelen
Ki fizeti meg?
Jóleső jóérzés
Elfakult dísz-lett
Sűrű csend van
Akarat nélkül
Válaszra vár?
Okoskodás

2003

Hová tart?
Lerójuk
Szél száll szómmal
Kielégítetlenül
Fülönfüggőség
Képességhiány
Egy halogató élete
Beárnyékoltan
Őszintén szólva
Józanul megítélve
Még szunnyad
Körülménye válogatja
Nemesebb szándék nélkül
Egyre kevesebben

2004

Várakozással teli
Önelégült önámító
Változó valóság
Kezünkbe akadt
Tehetetlenség
Összetéve ér valamit
Távol áll tőlünk
Fikarcnyit sem ér
Tetszeni akarsz?
Csúfondáros kifejezés
Naptári jelige
Sietős surranások segítője

2005

A megérett szerelem
Jövőbe tekintés
Lelki lehetőség
Lélegzetvesztetten
Gazdadal
Így is lehet
Ittasan
Kiadós kuruttyolás
A sors szövőszékein

2006

Megfélemlített kor
Önkínzó vallomás
Ilyen is, olyan is
Alkotás – teremtés
Történelem és mese
Fölösleges általtás

2007

Mi a valóság?
Siettetném
Talán visszajön
Egy kis vigasz
A menő ember
Törpe bánatok

2008

Pápaszemmel sem látható

2009

Egyetemessé tágult vágyakozás

2010

Tárgyak álnoksága
Üzenet az űrből

2011

Árnyékvölgy
Visszatekintés

2012

Utak a művészetben
Gondolatszikra 1
Gondolatszikra 2
Gondolatszikra 3

2013

Gondolatszikra 4
Változatos étlap
Gondolatszikra 5
Vetítővásznú világ
Gondolatszikra 6
Való vagy nem való
Gondolatszikra 7
Gondolatszikra 8
Gondolatszikra 9

2014

Gondolatszikra 10
Sétálni ment…
Gondolatszikra 11
Való világ
Döme kalandjai 11
Elvétve előfordul

2015

Gondolatszikra 12
Döme kalandjai 12
Gondolatszikra 13
Gondolatszikra 14
Gondolatszikra 15
Gondolatszikra 16
Gondolatszikra 17
Gondolatszikra 18
Tétlen bánkódás
Gondolatszikra 19
Megingathatatlan megátalkodottság

2016

Gondolatszikra 20
Gondolatszikra 21
Évszakokban napszakok
Gondolatszikra 22
Gondolatszikra 23
Gondolatszikra 24
Gondolatszikra 25